

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 2. listopadu 2022 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Anny Sobotkové a přísedících Ludmily Cremaové a Ing. Josefa Bednáře,

takto:

Obžalovaná

██████████, narozená ██████████ v ██████████, naposledy bytem ██████████, t. č. ve výkonu vazby ve Vazební věznici v ██████████,

je vinna, že

v přesně nezjištěné noční době ze dne ██████████ 2022 na ██████████ 2022 v místě svého bydliště v bytě číslo ██████████ ve ██████████. patře bytového domu čp. ██████████ v ulici ██████████ v ██████████, Pardubický kraj, poté, co zde začala pociťovat porodní bolesti, s rozmyslem spočívajícím v úvaze o místě utajeného porodu a naložení s novorozencem, v úmyslu usmrtit a zbavit se těla novorozence, aniž by vzbudila a vyrozuměla o této skutečnosti svého ██████████ nacházejícího se v bytě, vzala si svazek klíčů a v bačkorách výtahem sjela do prostoru garáží, kde vešla po odemčení do ██████████ a následně samovolně v podřepu porodila živé dítě ženského pohlaví – nyní jménem ██████████, nar. ██████████, které slyšela brečet a hýbat se, poté aniž by zjišťovala pohlaví novorozeného dítěte, vzala jej a zabalila do kusu látky, a následně si dálkovým ovladačem otevřela garážová vrata, přešla k prostoru přístřešku na ██████████ na komunální odpad a živého novorozence vhodila do prvního pravého ██████████ černé barvy, místo opustila a prostorem garáží se výtahem vrátila zpět do bytu, kde si svlékla oblečení a lehla si v obývacím pokoji a snažila se usnout, kdy přibližně po 15 minutách porodila placentu, kterou zabalenou do látky ponechala na podlaze u pohovky, usnula, kdy následně byla probuzena a zadržena přímo ve shora uvedeném bytě policejním orgánem Policie ČR, když bezprostřední smrt novorozeného dítěte, které bylo obžalovanou pohozeno v odpadním ██████████ při

venkovní teplotě kolem 0 °C, byla odvrácena včasným nálezem a poskytnutím rychlé laické i lékařské pomoci,

tedy

dopustila se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtila s rozmyslem, v úmyslu trestný čin spáchat, když k dokonání trestného činu nedošlo, a spáchala tento čin na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchala

zločin vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. c) tr. zákoníku, ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání šestnácti (16) let.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku **se obžalovaná pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovaná **ukládá povinnost nahradit nezletilé poškozené** [redacted], narozené [redacted], bytem [redacted] nemajetkovou újmu za způsobené duševní útrapy ve výši [redacted] **Kč a poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky** se sídlem regionální pobočky Hradec Králové, Hořická 1710/19a, 500 02 Hradec Králové, způsobenou škodu ve výši **4 700 Kč** s úrokem z prodlení ve výši 15 % od 1. 11. 2022 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se nezletilá poškozená **odkazuje se zbytkem svého nároku** na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování u hlavního líčení dospěl soud k závěru, že se obžalovaná dopustila skutku tak, jak je podrobně popsán ve výroku rozsudku, tedy, že v noční době od 22:00 hod. [redacted] odchází spát do ložnice) dne [redacted] 2022 do 04:00 hod. (telefonát na záchrannou službu) dne [redacted] 2022 v místě svého bydliště poté, co začala pociťovat porodní bolesti, s rozmyslem spočívajícím v úvaze o místě utajeného porodu a naložení s novorozencem, aniž by vzbudila svého [redacted], sjela do prostoru garáží a ve [redacted] porodila živé dítě ženského pohlaví, které po porodu brečelo a hýbalo se, novorozeně zabalila do kusu látky a vyhodila do téměř prázdného [redacted] na komunální odpad. Vrátila se zpět do bytu, porodila placentu, kterou též zabalila do látky, nechala na podlaze u pohovky, usnula a následně byla probuzena a zadržena přímo v bytě policií. Venkovní teplota se pohybovala kolem 0 °C a smrt novorozeného dítěte byla odvrácena pouze včasným nálezem a poskytnutím rychlé laické i lékařské pomoci.
2. Obžalovaná, jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, potvrdila, že se předmětného jednání dopustila, avšak tvrdí, že po celou dobu těhotenství nevěděla, že je těhotná. Předmětného dne vše probíhalo tak, jako každý jiný den, vařila, hrála si se [redacted], byla na nákupu. Při večerním nákupu ji už začínalo pobolívat břicho, což je obvyklé, kdy má dostat menstruaci. Doma vybalila nákup, šla na záchod, zjistila, že krvácí, šla za [redacted] sdělit mu, že to dostala a že nic nebude, myslela sex. Kolem půl jedenácté si šla lehnout na gauč do obývacího, děti již mezitím usnuly, začaly jí bolesti a tlak skoro do konečnicku, chtěla se jít projít ven, vždy se chodí procházet ven a v tu ránu se s ní něco dělo. Protože nechtěla být asi doma, nevěděla, co má dělat, a v tu chvíli odešla. Aniž by vzbudila [redacted], vzala si klíče, bundu, kalhoty, bílé pantofle, sjela výtahem dolů do suterénu, kde jsou [redacted] a garáže. Cestou se to zhoršilo, vešla do [redacted], do jejich [redacted] kde si podřepla, stáhla si kalhoty, vytlačila a bylo to venku, ani se nedívala, co to je. Zabalila to do nějakého hadru,

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

do povlečení, které našla ve [REDAKCE] a šla to ven vyhodit. Neví, co ji to napadlo. Běžně si nechodí při menstruaci sednout do [REDAKCE] a ani neví, co si myslela, když si ve [REDAKCE] stáhla kalhoty, přidřepala si, prostě zatlačila a bylo to venku. Když zatlačila a dítě bylo venku, tak už věděla, že rodí, nenapadlo ji nic jiného, než jít ven a vyhodit to. Dítě po porodu začalo brečet, ale pak přestalo, pupečník neřešila, žádnou bolest necítila. Dálkové otevírání na garáž běžně nosí sebou, venku se jí zdálo, že je docela teplo a do [REDAKCE] se nedívala, bylo jí jedno, co tam je, i kdyby tam nic nebylo, tak by to tam hodila stejně. Když dítě nesla ven, tak už bylo potichu, nebrečelo, a když ho tam hodila, bylo taky potichu. Šla zpátky do bytu, svlékla si kalhoty, lehla na gauč do obývacího pokoje, pak z ní vyšla placenta, kterou zabalila do ručníku, který byl u gauče, a dala ji na zem, poté usnula. Ráno již přišla policie.

Obžalovaná potvrdila, že předtím již porodila dvě děti, obě rodila v porodnici v [REDAKCE]. V průběhu prvního těhotenství měla též menstruaci, při druhém těhotenství již ne. Sdělila, že v tu chvíli ji nenapadlo, že i když má menstruaci, může být těhotná. Dědala si i těhotenské testy, vyšly negativně. Rodina se jí na Vánoce ptala, zda není těhotná, upozorňovali ji na to, že by mohla těhotná být. Ptala se jí [REDAKCE] v [REDAKCE], [REDAKCE], jeho [REDAKCE], protože si všichni mysleli, že je těhotná, jí to tak nepřipadalo, necítila pohyby a říkala jim, že pouze přibrala. Přítel po ní chtěl, aby si nechala zavést nitroděložní tělíčko, dal jí na to i peníze. Potvrdila, že si jej zavést nedala, asi se bála bolesti nebo neví. Jemu však řekla, že si to nechala udělat, neví, proč lhala, zřejmě se s ním nechtěla hádat. Ví, jak žena otěhotní a připustila, že i otěhotnět mohla, neboť s [REDAKCE] provozovali i nechráněný sex, mohla tedy předpokládat, že je těhotná, když i na váze přibrala. Těhotenství u prvního [REDAKCE] také zjistila až později, asi v šestém měsíci a právě [REDAKCE] ji donutil jít k lékaři.

Obžalovaná vypověděla, že je svobodná, nyní má již tři děti a peníze vydělává [REDAKCE]. Ona se měla starat o domácnost, o jídlo. Její péče o domácnost moc v pořádku nebyla, protože je líná, takže moc neuklízela. Když ještě bydleli v [REDAKCE], občas jí s úklidem pomohla její [REDAKCE] a neví, proč nebyla schopna pořádek udržet. Se svojí [REDAKCE] se neviděla asi 5 let, a to kvůli [REDAKCE], neboť se s její [REDAKCE] nepohodl a zakazoval jí, se s nimi vídat. Připustila však, že [REDAKCE] ani netelefonovala, nenapadlo ji to, se jí ozvat, když její [REDAKCE] se jí také neozvala. Ke gynekologovi chodila jednou za rok na prevenci.

Obžalované byly předloženy fotografie pořízené v přípravném řízení při ohledání místa činu, když potvrdila, že prostěradlo, které je zachyceno u [REDAKCE], je látka, do které zabalila dítě a tvrdila, že ji našla ve [REDAKCE] a potvrdila, že ve stejné látce je zabalená placenta, kterou porodila nahoře v bytě a původně tvrdila, že zabalila placentu do ručníku, když je však zřejmé, že se jedná o látku ze stejného setu povlečení, který se nacházel nahoře v bytě. Obžalovaná u hlavního líčení tvrdila, že toto měla na různých místech, a to nahoře v bytě a část látky ve [REDAKCE].

S [REDAKCE] měli neshody kvůli úklidu, on jí pořád říkal, že má uklízet, ona však byla hrozně líná. A také proto, že jí [REDAKCE] řekl, že ji bude před příbuznými krýt, že bude říkat, že těhotná není, ale pokud bude mít dítě, že ji pak vyhodí z baráku, že mu to bude jedno. Tuto rozporuplnou informaci nedokázala vysvětlit, když na jednu stranu tvrdí, že nevěděla, že je těhotná, ani její [REDAKCE] údajně nevěděl, že je těhotná, asi však tušil, že těhotná je, proto ji chtěl krýt před příbuznými. Kdyby náhodou těhotná byla, tak by řekl, že těhotná není. Pokud by od [REDAKCE] odešla, nemá jiné zázemí, neměla by kam jít. Neuvažovali o tom, že by měli spolu další dítě, [REDAKCE] věřil, že má zavedené nitroděložní tělíčko a až když si všiml jejího břicha, řekl, že pokud by byla těhotná, že by ji vyhodil. Po porodu se jí vypnula hlava, nic neřešila. Už v minulosti tento stav měla, je v jiném světě a do toho stavu se dostává po výbuchu vzteku, nebo když se pohádá s [REDAKCE]. Vypověděla, že toho lituje, nyní by to již udělala jinak, asi by vzbudila [REDAKCE] a řekla mu, že ji bolí břicho, jestli by ji mohl odvést do nemocnice, nebo něco udělat.

Ve výpovědi obžalované zaujme, že průběh předmětného dne popisuje přiléhavě, pamatuje si vše, co dělala i s časovými souvislostmi, avšak dobu nastupujícího porodu, tedy poté, co již pociťuje porodní bolesti, začíná mlžít a vypovídá vyhybavě – v tu ránu se něco dělo, nechtěla být asi doma, nevěděla, co má dělat, neví, co si myslela, neví, proč si ve [REDAKCE] stahovala kalhoty.

Tedy přesně si pamatuje, co dělala, o důvodech svého jednání však mlží. Potvrdila však, že když zatlačila a dítě bylo venku, věděla, že rodí a údajně ji nenapadlo nic jiného, než jít ven a zahodit TO. Pokud by si obžalovaná skutečně myslela, že má menstruační bolesti, jistě by nepotřebovala mlžit, a to právě tuto rozhodnou dobu, a věděla by naprosto přesně, proč dělala to, co dělala. Její tvrzení, že do poslední chvíle nevěděla, že je těhotná a bude rodit, je provedeným dokazováním zcela vyvráceno a její tvrzení zůstávají osamocená, nevěrohodná, nelogická. Právě s ohledem na způsob obhajoby a tvrzení obžalované se soud podrobně zabýval i dobou, která předcházela samotnému porodu, i s přihlédnutím k duševnímu stavu obžalované, který byl znalecky zkoumán.

3. Z výpovědí svědků [REDACTED] a [REDACTED] bylo zjištěno, že tyto dvě osoby byly v [REDACTED] vyřídít určitou záležitost a zcela náhodou se ocitly v [REDACTED]. V tu dobu byli oba bezdomovci, kteří prohledávají [REDACTED]. Právě svědkyni [REDACTED] zaujal proutěný koš u [REDACTED], pro který se po projití okolí ještě na závěr vrátili. Svědkyně [REDACTED] vypověděla, že otevřela [REDACTED], na prstě měla světýlko a uslyšela pláč. Nejdříve se lekla, rychle [REDACTED] zavřela, avšak maličká stále plakala, myslela, že je to nějaká hračka, avšak když se [REDACTED] podíval znovu, zjistili, že je tam živé miminko, které pořád plakalo, hýbalo se. V tom šoku věděli, že se za každou cenu musí zavolat záchranka, policie, avšak měli vybitý telefon, svědkyně proto zvonila na všechny zvonky u nejbližšího domu, rozeběhli se do ulice, snažili se mávat na kamery a upoutat na sebe pozornost městské policie, snažili se zastavit nějaké auto. Zastavilo auto tři mladých lidí, kterým sdělili, aby zajeli do ulice dozadu ke [REDACTED] a přesvědčili se, že je tam miminko, že si nevymyslí, že je nechtějí přepadnout nebo cokoli jiného. Tito se zastavili u dřívějších [REDACTED], dál jet nechtěli, svědkyně na ně křičela, ať jedou dál, že se jim nic nestane, ať se sami přesvědčí. Malinká pořád plakala, takže oni ji uslyšeli a hned volali policii a záchranku. Dispečinku záchranky popisovali celou situaci, dispečerka jim řekla, že miminko musí vyndat a dát do sucha, ona se rozhodla, jakožto [REDACTED] od čtyř dětí, že nenechá mladé holky sahat na miminko, a když věděla, že může, tak neváhala. Musela na [REDACTED] vyskočit, převážít se dovnitř a miminko opatrně vytáhla. V tu chvíli uslyšela jiný pláč, jako by byla malá šťastná, že ji někdo drží. V autě jí sundali krvavý hadr, ve kterém měla zabalené nožičky, podívali se na pupeční šňůru a na pohlaví dítěte, zjistili, že je holčička v pořádku, zabalili ji do čisté deky a bund a ve 4:00 hod. přijela záchranka a malou odvezli.

Svědčyně potvrdila, že holčička byla zabalená ve starším hadru, něco jako povlečení na deku, toto spadlo na zem, když ho z ní sundali a nechali to tam ležet. Potvrdila, že tato látka je zachycena na fotografii z ohledání místa činu, když ji zaujal i proutěný koš, kvůli kterému se na místo nálezu vrátili. Svědkyně popsala, že určitě bylo pod nulou, byla pěkná zima. Když přišli ke [REDACTED], byly silnice zasypané sněhem, avšak nikde nebylo vidět žádné stopy. Ještě si říkala, jak dlouho tam ta holčička asi musela být.

Svěděk [REDACTED] popsal průběh večera a nálezu miminka shodně s [REDACTED], kdy vypověděl, že miminko bylo v [REDACTED] vhozené, má to před očima a nikdy na to nezapomene. Bylo břichem dolů, hlavička směřovala ještě níž, nožičky a ručičky vykukovaly, zahlédl i kousek tělíčka z prostěradla. Jak otevřel [REDACTED], tak se ozval brekot, že dávalo o sobě vědět, že tam je. Dítě bylo do fialova, muselo tam nějakou dobu být.

4. Svědek [REDACTED] potvrdil, že to bylo v noci z [REDACTED] a byl to první den, co v novém roce sněžilo. Nabídl holkám, že je odveze domů a v [REDACTED], kousek před zatačkou k domu jedné z nich, vyběhly na silnici dvě osoby, žena a muž, mávali na ně, vběhli až k autu, on stáhl okénko a sdělili mu, že v [REDACTED] našli brečící dítě. Ukazovali mu, že je to až na úplném konci slepé ulice. Když tam dojeli, skutečně slyšeli nějaké tiché zvuky, otevřel víko [REDACTED] a v téměř prázdném [REDACTED], na úplném dně, ležela tenká matrace či molitan a na něm částečně leželo malé plačící dítě. V tu chvíli nastala silná panika, volali záchranku. Oni neměli zkušenosti s malými dětmi, nechtěli dítěti ublížit a vytahovat jej, jak po nich chtěla operátorka. Paní, která je zastavila, se vyhoupla nahoru přes kraj [REDACTED], oni ji drželi za nohy, aby nepřepadla dovnitř a ona dítě vytáhla. Bylo obalené v tenkém kusu hadru. Podle jeho názoru, ten [REDACTED] byl

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

hluboký a je téměř nemožné tam dítě položit, spíše tam bylo vhozené. Podle pokynů operátorky dítě v autě přebalili, hadr byl celý mokrý od krve.

Určitě bylo ten večer pod nulou, byla zima a na silnici byla lehká vrstva sněhu.

Svědkyne [REDACTED] a [REDACTED] – spolucestující v autě svědka [REDACTED], potvrdily, že ten den mrzlo a sněžilo a kamarád jim nabídl, že je odveze domů. Před poslední zatáčkou na ně mávali dva lidé, kteří je dovedli ke [REDACTED] kde mělo brečet miminko. Navedli je až k posledním [REDACTED], oni tomu ze začátku nechtěli vůbec věřit, avšak uslyšeli pláč a zjistili, že tam miminko opravdu leží. Bylo na dně [REDACTED] zabalené v nějakém kusu hadru či prostěradle, celé od krve. Byli v šoku, volali záchranku a shodně popsaly, jakým způsobem svědkyně [REDACTED] s jejich pomocí miminko z [REDACTED] vyndala i jakým způsobem se o něj postarali v autě, kdy jej přebalili do teplých věcí, zahřívali, než přijela sanitka. Potvrdily, že v [REDACTED] moc věcí nebylo, miminko bylo úplně vespod.

5. Ze zprávy Českého hydrometeorologického ústavu bylo ověřeno, že v období od 21:00 hod. dne [REDACTED] 2022 až 06:00 hod. dne [REDACTED] 2022 bylo zataženo, od 23:40 hod. do 02:15 hod. se slabým občasným sněžením. Teplota vzduchu se pohybovala v rozmezí 0 až -1,6 °C, přízemní minimální teplota v tomto intervalu. Foukal jižní až jihovýchodní vítr, zpočátku 2-5 m/s s maximálními rychlostmi 4-5 m/s, postupně slábnul.
6. Ze zjištění učiněných z výpovědí svědků rozebraných v odstavcích 3, 4 odůvodnění rozsudku, v korespondenci se zprávou o počasí specifikovanou v odstavci 5 odůvodnění rozsudku, lze jednoznačně uzavřít, že v předmětnou dobu byla venkovní teplota kolem bodu mrazu, spíše ještě nižší a od 23:40 hod. dne [REDACTED] 2022 začalo sněžit. Nález novorozeného miminka emotivně popsali všichni slyšení svědci, když pouze náhodou svědkyni [REDACTED] zaujal proutěný koš u [REDACTED] na směsný odpad a právě z tohoto důvodu k těmto [REDACTED] ve slepé ulici se svým [REDACTED] šli a [REDACTED] otevřeli. Všichni slyšení svědci popsali, že miminko muselo být do [REDACTED] vhozeno, neboť tento byl skoro prázdný a ze shora se na dno rozhodně nedalo dosáhnout. Novorozeně bylo ještě od krve a zabalené částečně v kusu hadru v nepřirozené poloze. Pouze šťastnou náhodou dvojice bezdomovců toto miminko objevila a snažila se přivolat pomoc různými prostředky. Přes počáteční obavy posádky vozidla se tato na naléhání dvojice vydala do slepé ulice k nejbližšímu [REDACTED] a skutečně zaslechla pláč novorozeněte a kontaktovala funkčním telefonem záchranku. Jednali podle pokynů záchranářů, novorozeně z [REDACTED] vyndali, zabalili do suchých věcí, zahřívali ho a vyčkali příjezdu záchranářů. Dle předběžné lékařské zprávy by bez tohoto nálezu došlo k úmrtí novorozeného miminka v průběhu dalších několika málo jednotek minut.
7. Ze záznamů o výjezdu Zdravotnické záchranné služby Pardubického kraje, p.o. bylo zjištěno, že výzva byla přijata ve 04:00 hod., výjezd obou vozidel ve 04:02 hod., vozidlo záchranářů bylo na místě ve 04:09 hod. a vozidlo lékaře ve 04:12 hod., příjezd do zdravotnického zařízení ve 04:25 hod. a 04:30 hod. Z objektivního nálezu lze vyčíst, že přebírají do improvizované příkrývky zabaleného živého novorozence, který byl podle volajícího nalezen v [REDACTED] na odpadky. Venkovní teplota pod bodem mrazu. Zralý novorozenec ženského pohlaví silně podchlazen, těžká hypotermie – neměřitelně nízká teplota těla, na těle zbytky mazu, krve a stolice, pupečník přerušen bez podvázání, délka cca 20 cm, dýchání zachovalé, dítě tiše brouká, pohyby končetin pomalé, symetrické. Byla zahájena poporodní adaptace a zajištěn přísný tepelný komfort, urychlený transport na novorozeneckou JIP Nemocnice v [REDACTED], kdy teplota těla při předání byla nadále neměřitelně nízká.
8. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a z výpovědi znalce MUDr. Petra Baláže bylo zjištěno, že u novorozence ženského pohlaví, který byl nalezen v ranních hodinách v [REDACTED] na komunální odpad u bytového domu čp. [REDACTED] v ulici [REDACTED], zjištěn pouze lehký otok pravého nártu, jiná poranění zjištěna a popsána nebyla. Dle údajů ve spisu mělo dojít k porodu na přelomu dnů [REDACTED] a [REDACTED] 2022, čemuž odpovídal i

klinický nález, když dítě bylo životaschopné, donošené – tzn. narozené mezi 38. až 42. týdnem, bez vrozených vývojových vad či deformit. Po porodu bylo dítě neošetřené – stopy čerstvé krve, mázku a smolky, pupečník neostře přerušovaný, nepodvázaný. Dle lékařské dokumentace bylo dítě v době přijetí do zdravotnického zařízení kriticky podchlazené - první měřitelná hodnota teploty těla po cca 20 minutách intenzivní péče byla 20,1 °C, což je spíše orientační hodnota vzhledem k tomu, že měřicí přístroj neumožňoval bližší hodnocení - v bezprostředním ohrožení života z důvodu možného selhání základních životních funkcí při podchlazení. Smrtelný následek u nezletilé byl odvrácen pouze včasným nálezem a poté poskytnutím laické a následně i odborné lékařské pomoci. Z údajů o tělesné teplotě nezletilé při příjmu do zdravotnického zařízení a údajů ze spisu lze velmi hrubě odhadovat, že mezi porodem či spíše odložením a nálezem těla, resp. prvním měřením tělesné teploty mohlo uplynout řádově pouze několik málo jednotek hodin - pravděpodobně okolo 2 hodin, maximálně 3 hodin. Obecně možnost přežívání v takovýchto teplotách zcela zásadně souvisí s okolními podmínkami a se stavem jedince, proto větší časový interval není příliš pravděpodobný. Nezletilá byla hospitalizována v době od [REDACTED] 2022 do [REDACTED] 2022 a znalec nepředpokládá trvalé následky, další hodnocení či závěry však bude možné učinit až s delším časovým odstupem. Nebyly zjištěny žádné závažné patologické nálezy, z nichž by se dalo usuzovat, že další průběh života nezletilé bude tímto nějak zásadně ovlivněn, když poporodní průběh byl příznivý. V situaci, kdy je dítě donošené, životaschopné a zdravé, je pláč jedním z prvotních fyziologických projevů života dítěte, které je porozeno.

Znalec se vyjádřil i ke zdravotnímu stavu obžalované – [REDACTED] novorozence, kdy uvedl, že z dostupných lékařských zpráv nevyplývaly žádné závažné skutečnosti či okolnosti, týkající se zdravotního stavu obžalované, které by měly zásadním způsobem ovlivnit předporodní stav či porod. Při gynekologickém vyšetření dne [REDACTED] 2022 byla popsána trhлина hráze - ošetřena operačně, další nálezy byly v normě. Prohlídkou předložené placenty znalec zjistil, že makroskopický i mikroskopický nález je obvyklý, hrubé patologické či jiné změny zjištěny nebyly. Na základě předložených podkladů, tedy nálezů u dítěte, poranění [REDACTED] a stavu placenty, uzavřel, že nevyplývaly žádné závažné skutečnosti, které by svědčily pro to, že by porod musel být nějak uspišen, že by došlo ke krvácení, odloučení placenty, či jiným úrazovým změnám na straně [REDACTED], nebo že by bylo dítě nějakým jiným způsobem alterováno. Poranění, která u obžalované byla zjištěna, jsou přiměřená, resp. obvyklá u porodu, zvláště pokud je veden v domácím prostředí – neodborně. Z jeho pohledu tam ohledně průběhu porodu nezjistil nic, co by bylo zásadním způsobem odlišné či neadekvátní.

9. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví porodnictví se specializací porodnictví a gynekologie a výslechu znalce MUDr. Jiřího Štěpána, CSc., bylo zjištěno, že pokud se jedná o popis porodu obžalované, která v okamžiku, kdy zjistila, že se jedná o porod, pak její jednání odpovídá porodu na základě intuice, kdy porodila v jakési úlevové poloze, v polosedě. I poranění, které bylo zjištěno u obžalované, potvrzuje možnost porodu tímto způsobem. Znalec považuje porod obžalované, která rodila již potřetí, za bezproblémový, nevidí tam nic, co by mohlo [REDACTED] psychicky ovlivnit. U ženy s nenarušeným psychickým stavem je jisté, že v případě uvědomění si, že jde o porod, by byla schopná sanitu či odbornou pomoc zavolat kdykoli, což je nepochybné. Psychický stav obžalované byl podle tohoto znalce narušen ve smyslu její anamnézy, kdy byla hospitalizována a léčena na psychiatrii, což znamená, že primární terén je nějakým způsobem nastaven jinak, avšak zdůraznil, že toto je otázka pro znalce psychiatra. Rozhodně však „narušení psychického stavu“ nevyplývalo z porodního děje.

Znalec připustil, že pokud dotyčná bude tvrdit, že nevěděla o těhotenství, musí připustit, že toto je možné, avšak je tam několik okolností, které toto tvrzení dle znalce zpochybňují, a to zejména naléhání [REDACTED], aby si udělala těhotenský test, což sice udělala, ale zřejmě v jeho nepřítomnosti, v čemž spatřuje zřejmý úmysl zatajit pozitivitu těhotenského testu, tudíž tušila, že těhotenství tam je, jinak si to vysvětlit neumí. Rovněž obžalovaná musela cítit pohyby, které sice ženy mohou přičítat střevním obtížím, avšak u ženy, která dvakrát porodila a prožívá třetí těhotenství, si toto

znalec neumí představit. Za celou svoji praxi, kdy v životě odvedl asi 4 500 porodů, kdy se ještě věnoval porodnictví aktivně, zažil pouze dva případy, kdy ženy o svém těhotenství nevěděly (jeden - léčba extrémní obezity v souvislosti s nádorem, druhý - tloušťka a řešení jiných závažných problémů) a dva případy, kdy to dívky zatajily před svým okolím. Zabýval se také látkou, ve které bylo miminko zabalené, neboť chtěl vyjádřit to, že tam byla určitá racionalita v tom, že šla s tou látkou do prostoru garáží s cílem, že tam chce nějakým způsobem porod realizovat, na druhou stranu znalec neopomněl, že po návratu zpět do bytu obžalovaná nevyvinula žádné snahy o zahlazení stop a všechny věci nechala vedle sebe. Znalec zdůraznil, že její chování je spíše otázka pro psychologa a psychiatrické zkoumání. Obžalovaná byla schopna i bezprostředně po porodu, který proběhl nekomplikovaně, se o novorozené dítě postarat a poskytnout mu základní péči. Poporodní stav u zdravé rodičky vede k instinktivní potřebě zajistit přežití novorozence, kdy znalec hovořil o možné prodlevě několika vteřin, kdy dítě bezprostředně po porodu začne brečet.

Znalec popsal „rozrušení ženy způsobené porodem“, které se navenek projevuje různě, od běžného neklidu až po hysterické scény, rozhodně se rozrušení neprojeví tak, že by chtěla žena dítě odložit. Máme v sobě od přírody nastaveno, že v těchto situacích jednáme na základě instinktů, kdy rodička dělá vše, aby zachovala dítě při životě a neublížila mu. Reaktivita organismu je u různých osob jiná, roli může hrát i to, zda žijí v urovnaných poměrech či žijí ve špatném prostředí, avšak znalec při studiu spisu rozhodně nezjistil, že by s obžalovanou okolí nakládalo nějak špatně, naopak ta vstřícnost vůči jejímu chování se mu jevila jako velká.

Znalec opakovaně zdůraznil, že z porodnického hlediska nenastala situace, že by z titulu porodu došlo k nějaké stresové situaci, ke stavu rozrušení, která by vedla ke spáchání předmětného skutku. Z porodnického hlediska nenastala situace, která by vedla k alteraci jejího psychického stavu.

10. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a z výsledku znalce MUDr. Jana Kolomazníka bylo zjištěno, že tento obžalovanou nejenom znalecky vyšetřoval, ale znal ji i z minulosti, kdy u nich na oddělení byla ambulantně vyšetřena a poté i hospitalizována. Znalec uzavřel, že u obžalované jsou v popředí klinického obrazu [REDAKCE] rozumové schopnosti, o mentální retardaci se rozhodně nejedná, a především [REDAKCE] porucha osobnosti. Obžalovaná je osobností simplexní, nevyzrálou, emočně nestabilní, nezodpovědnou a nespolehlivou. Netrpí duševní chorobou v pravém slova smyslu, nikdy jí netrpěla, a to ani v době spáchání skutku, tedy v noci ze dne [REDAKCE] 2022 na [REDAKCE] 2022. Obžalovaná není závislá na alkoholu ani na jiné návykové látce. V inkriminované době byla obžalovaná schopna rozpoznat protiprávnost činu a byla také schopna své jednání ovládat. Její rozpoznávací i ovládací schopnosti byly v době spáchání trestného činu zachovány. Pobyť obžalované není z psychiatrického hlediska na svobodě nebezpečný. Znalec nenavrhuje ani uložení ochranné léčby, ani zabezpečovací detence. Je schopna účasti v trestním řízení, je schopna chápat smysl trestního řízení a je schopna se účinně hájit, určitě ví, co se u hlavního líčení děje, přestože se k ničemu nevyjadřuje. Její chování souvisí s jejím osobnostním nastavením.
11. Ze znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie a výsledku znalkyně Mgr. Lenky Čermákové bylo ověřeno, že intelektové schopnosti obžalované se nacházejí při spodní hranici populačního [REDAKCE]. Intelektová struktura je lehce nevyvážená, posuzovaná disponuje [REDAKCE] nadáním neverbálním, verbální inteligence spadá do pásma [REDAKCE] rozumové subnormy. Vrozené dispozice defektní nejsou, obžalovaná je spíše nerozvinutá a výchovně zanedbaná. Problémy s učením obecně u ní přetrvávají již od dospívání, a to včetně učení sociálního. Není motivovaná k seberealizačním aktivitám, sama se sebou je spokojená, není vůbec ochotna se vzdělávat a rozvíjet a rozšiřovat své obzory. Kognitivní schopnosti korelují s inteligencí, kognitivní defekt vyloučili. Myšlení obžalované je simplexní, nezralé, nesamostatné, vágní, egocentrické, povrchní, rigidní a účelové – je situačně jednoduše vychytralá. Uvažuje na platformě konkrétně názorové, schopna jednoduchým logických úsudků, zaměřena prakticky a

pragmaticky. Myšlení, rozhodování a jednání jsou vázány na aktuální emoce. Obžalovaná vykazuje rysy [REDACTED] poruchy osobnosti. Její osobnost je utvářena simplexně a nevyváženě, v osobnostním profilu vystupují do popředí rysy emoční nestability situačně s impulzivitou a agresivitou, některé rysy histriónské, dále nezodpovědnost, nespolehlivost, lehkovážnost, egocentričnost, temperamentová uzavřenost, nedostatek empatie v sociálních vztazích a oploštělost vyšších citů. Jde o jedince nesamostatného, závislého na druhých. Temperament obžalované je výrazně introvertní, jde o uzavřenou, v zásadě vnitřně nepřizpůsobivou individualistku – formálně navenek se společensky přizpůsobit dokáže, s povrchními a často účelovými sociálními vazbami. O své sociální okolí prakticky neprojevuje zájem. Obžalovaná je citově oploštělá, chladnější, životním stylem parazitující a nesamostatná – využívá druhých. Nezvládá ani ty nejzákladnější běžné nároky dospělého života, což není v souladu s její inteligencí ani s tím, v jakých podmínkách vyrůstala. Rozhodně nebyla dlouhodobě vystavena extrémní zátěži v podobě sociálních podmínek, které nemohla ovlivnit, které by mohly vysvětlovat její těžkou dekompenzaci, která vedla ke skutku. Nic takového znalkyně nezjistila. V osobní historii našli mnoho pokusů, ať už její [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], lékařů, pracovníků OSPOD, charity apod. mnoho snah této ženě pomoci adaptovat se na roli [REDACTED], [REDACTED] a učit se alespoň základním dovednostem, obžalovaná je však pasivní, s pohodlným parazitujícím přístupem k životu, spokojená sama se sebou.

Obžalovaná je závislá zejména na emocích, pudech a instinktech, racionální kontrola je potlačena, prožívání obžalované bývá pasivní, je požívačná. Formálně se přizpůsobí, bývá nenápadná, nenáročná, nekonfliktní, nevyžadující, pokud není pod tlakem a než se po ní něco vyžaduje. Typické u ní bývají změny nálad, postojová proměnlivost, nevypočitatelnost a nepoučitelnost. Na psychickou a sociální zátěž reaguje obžalovaná nezralými způsoby. Je silně požitkovým typem s neschopností nalézat důstojnější, morálnější a tedy efektivnější řešení vzniklých problémů. Na zátěž a kritiku reaguje emocionálně, pudově a intuitivně. Problémy bagatelizuje či je zcela potlačuje, přesunuje na druhé zodpovědnost, případně i pocity viny. Objevují se u ní dětské lži, zapírání, racionalizace. Agrese je rychlým a účinným způsobem, kterým obžalovaná dosahuje svých cílů. Obžalovaná si dobře uvědomuje, že afektivní agresí okolí znejistí, zaskočí, a tedy odvede pozornost od své osoby a od podstaty konfliktu. Jde o primitivní, leč vysoce účinnou strategii, kterou dokáže velmi úspěšně manipulovat svým okolím. V podstatě jde o taktiku, jak pohodlně a egocentricky přežít v dospělém světě, zajistit si pro sebe vyhovující podmínky, zbavit se povinností a zodpovědnosti. Toto chování uplatňovala zejména v [REDACTED] vztahu, když partner reagoval stažením, snížením požadavků, na což si obžalovaná zvykla a je spokojená, že se po ní nic nechce.

Při vyšetření, kdy byla obžalovaná přivezena z vazby, znalkyni zaujala nesmírná spokojenost s tím, že je obžalovaná se svým životem vyrovnaná, všechno přijímá, ve vazební věznicí má klid, nikdo po ní nic nechce a jí to takto vyhovuje. Obžalovaná jedná většinou bezprostředně a spontánně na základě momentálně prožívané emoce a to bez schopnosti či snahy se ovládat a také bez ohledu na budoucí efekt. Následky svého chování často neřeší. Morální vývoj neodpovídá dospělému věku, dosahuje maximálně úrovně konvenční morálky, má rozvinuté jednoduché právní vědomí, orientuje se v mravních a právních normách, ví, co je trestné a co naopak společensky akceptované.

Hodnotový systém obžalované je konzumně konvenční, prožitkově materiální. Vztah obžalované k nezletilé poškozené lze hodnotit jako mateřsky a citově patologicky narušený. Nezletilá poškozená je zavrženým dítětem ze strany [REDACTED] (ani [REDACTED] si narození dalšího dítěte nepřál). Existence [REDACTED] pro [REDACTED] představovalo ohrožení jejího vztahu s [REDACTED] a [REDACTED], včetně ohrožení jejích základních sociálních jistot. Znalkyně považuje za důležité to, že se skutečně obžalovaná bála vyslovených hrozeb svého [REDACTED], že pokud bude těhotná, vyhodí ji z bytu. Toto sdělení bylo pro ni naprosto zásadní. Obžalovaná byla těhotná potřetí, věděla, jak se její tělo v těhotenství mění, věděla, že spolehlivou antikoncepci neužívá a znalkyně uzavřela, že obžalovaná nemohla nevědět o těhotenství. Zdůraznila i skutečnost, že jí [REDACTED] dal peníze na

nitroděložní tělísko a poslal ji k lékaři, což dětinsky vyřešila a rovněž tak odmítala vyhledat gynekologa, který jako jediný mohl spolehlivě potvrdit nebo vyvrátit těhotenství. Obžalovaná nikdy neudělá, co nechce. Způsob, jakým se zachovala, její motivační jednání, je kombinací její tíživé životní situace, se kterou si nedokázala poradit, a abnormálně strukturované, simplexní osobnosti s [REDAKCE], nikoliv však defektním intelektem. Svůj nezodpovědný, lehkovážný postoj na nevědomé psychické úrovni posílila komplexem kompenzačních obran, potlačila a popřela realitu. Narozené dítě označila jako „to“, čímž [REDAKCE] dehumanizovala na úroveň věci. Nezacházela s ní jako s lidskou bytostí, ale jako s nepotřebnou věcí, vhodila ji živou do [REDAKCE] s odpadky a o její život se dále nezajímala. Řešila pouze samu sebe. Od počátku porodu jednala převážně racionálně, vědomě, prakticky a pragmaticky s cílem zbavit se zátěže v podobě narozeného dítěte. Byla rozhodnuta narození dítěte nepřiznat, existenci těhotenství tajila. Jednala bezcitně, aneticky – tedy s chladným egocentrickým záměrem udržet si svůj sociální status, zázemí a rodinu. Znalkyně shrnula, že záměr obžalované byl jasný, utajit těhotenství, porod, vypořádat se s tím tak, že se zbaví toho, co nechtěla a co jí překáželo a ohrožovalo. Postoj obžalované k činu odpovídá její osobnosti a je pro ni zcela typický. Zaujímá pasivní, neosobní, citově nezúčastněný postoj a navenek účelově deklaruje lítost, neprožívá vinu. Při znaleckém vyšetření neprojevila žádné doprovodné emoce svědčící o skutečném citovém prožitku viny, svědomí ji s vyšší pravděpodobností netíží, vnitřními morálními soudy se nezabývá a vinu do jisté míry přesouvá na partnera.

Prognóza resocializace se jeví v zásadě jako příznivá, nejedná se o disociálně narušenou osobnost. Pravděpodobnost recidivy je u obžalované nízká pouze v případě, že již nebude rodit děti. Její schopnost učení je snížena, nelze se na tuto spolehnout, bývá nepoučitelná. Jako [REDAKCE] selhala zásadním způsobem, není schopna vychovávat sama [REDAKCE] a zajistit jejich řádný vývoj a bezpečnost, svým [REDAKCE] poskytovala maximálně bazální péči a předmětným skutkem zablokovala jejich základní právo vyrůstati s [REDAKCE] v úplné rodině. Není schopna postarat se důstojně ani sama o sebe. Péče o rodinu je pro ni nadhraniční zátěží, kterou nezvládá. Obžalovaná byla na svém [REDAKCE] prakticky materiálně a sociálně zcela závislá. Chápe smysl trestního řízení, ví, že spáchala zločin, není příliš ochotná přijmout osobní odpovědnost, objevují se u ní různé racionalizace. Patrně není schopna a ochotna objektivně vyhodnocovat a prožívat mnohé životní události a jejich následky v adekvátním morálním a citovém rámci.

Znalkyně ještě doplnila, že obžalovaná je schopna na základě své zkušenosti jednoduché věci naplánovat a počítat s nimi, avšak je pro ni jednodušší zablokovat své myšlení tím, že na to nemyslí, nějak to bude, nějak to dopadne, což jsou její typické obranné mechanismy – potlačení, popření, regrese, bagatelizace, autosugesce, reaktivní agrese, na racionální úrovni lže, má neskutečnou schopnost egocentrizmu, lehkovážnosti a netečnosti, a důsledky vůbec eticky, morálně a citově neprožívá. Svým skutkem ani příliš nevybočila z toho, jakým způsobem byla zvyklá jednat celý život. Při znaleckém zkoumání také zvažovali rodinnou situaci a partnerské vztahy a nebylo zjištěno, že by byla obžalovaná obětí psychického násilí ze strany [REDAKCE].

Sdělení obžalované „že ji vypne hlava a dostane se do jiného světa“ je pouze její psychopatická interpretace, že něčemu nerozumí. Mohla to takto verbalizovat, ale z hlediska psychologického a klinicko-patologického to v tomto případě nemá žádný hlubší význam. Porod u obžalované nezpůsobil žádný zkrat, zkrat znamená náhlý impulz pod vlivem neobvyklé situace, kde existuje pouze emoce a chování. U zkratu chybí rozvaha, to racionální, co provází naše jednání a chování. Jednání obžalované ani dle této znalkyně neodpovídalo zkratové reakci.

12. S ohledem na závěry znaleckého zkoumání, které jsou podrobně rozebrány v odstavcích 9 - 11 odůvodnění rozsudku, bylo jednoznačně uzavřeno, že obžalovaná je osobou plně trestně odpovědnou, netrpí duševní chorobou, byla u ní konstatována [REDAKCE] porucha osobnosti, kdy je osobností simplexní, nevyzrálou, emočně nestabilní, nezodpovědnou a nespolehlivou. Ve znaleckých posudcích byly podrobně rozebrány její osobnostní složky, egocentrická motivace, její chování a reakce v běžném životě, i v souvislosti s prožíváním těhotenství a následného porodu, když byly zcela vyloučeny jakékoliv relevantní vlivy, které se mohly podílet na negativním

ovlivnění jednání obžalované, kdy rozhodně nebyla dlouhodobě vystavena extrémní zátěži v podobě nepříznivých sociálních podmínek, které nemohla ovlivnit. Zejména též bylo podrobně popsáno rozpoložení [REDAKCE] které má původ ve fyziologických procesech vyvolaných porodem a jeho ovlivnění respektive neovlivnění na chování a jednání obžalované, když ani z porodnického hlediska nenastala situace, která by vedla k alteraci jejího psychického stavu.

13. Svědek [REDAKCE] - [REDAKCE] obžalované a [REDAKCE] všech tří nezletilých dětí, které obžalovaná porodila - jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení popsal soužití s obžalovanou, se kterou se znají od dětství, byli spolu bezmála 11 let a posledních 9 let mají děti. Obžalovanou popsal jako zvláštního člověka, kterou viděl jako nepopsaný papír, od [REDAKCE] toho moc nedostala, byla v dětství zanedbávána, neznala spoustu základních věcí, na druhou stranu u ní viděl, alespoň zpočátku, elán něco se naučit. Neumí řešit problémy a tím, že je hloupější, některé věci neumí a předstírá, že je normální, avšak tím, jak je hloupá, neumí domyslet, že předstírání jednoho dne skončí. Nechce jej zklamat, z tohoto důvodu je pro ni lepší lhát, protože v jejích očích lež zní dobře, než přiznat, že něco nezvládla, že v něčem selhala. On je introvert a nemá velké ambice hledat něco jiného, je stejně jako obžalovaná línější, to mají bohužel společné. S jejími [REDAKCE] se viděli naposledy asi před pěti lety, kdy měla nějaké dluhy u zdravotní pojišťovny, [REDAKCE] jí tenkrát pomáhali, avšak skončilo to tak, že jí sebrali klíče, vyhodili ji z bytu a řekli jí, že se nemá nikdy vracet. Potvrdil, že se o jejích [REDAKCE] negativně vyjadřoval, avšak nikdy jí kontakt nezakazoval, ale ani nebyl aktivní při jejich kontaktování.

Svědék podrobně popsal společné bydlení v [REDAKCE], [REDAKCE] i poslední společný nájem na [REDAKCE]. Potvrdil, že obžalovaná měla vždy problém s úklidem, což byl jejich hlavní důvod neshod. Vypověděl, že děti s obžalovanou výhledově chtěl, a přestože mu tvrdila, že bere pravidelně antikoncepci, tuto zřejmě nebrala kvalitně, neboť na ní pozoroval zvětšené břicho, udělali těhotenský test, on ji objednal na gynekologii a tam se prvé těhotenství, někdy ve 4. nebo 5. měsíci, potvrdilo. Tehdy ještě nezatloukala, tvrdila mu, že u tohoto těhotenství v prvních měsících menstruovala, když i lékař, u kterého byli, potvrdil, že to možné je. On sám na internetu našel výbavičku a všechny věci koupil, ona tyto věci neřešila, maximálně jí ukázal, zda se jí něco líbí. První porod proběhl zřejmě normálně, bez komplikací, v [REDAKCE] nemocnici. Druhé těhotenství bylo de facto úplně stejné, také nebylo plánované, bylo to pro něj akceptované riziko, neboť věděl, že její užívání antikoncepce není stoprocentní, i u druhého těhotenství do ní hučel, že vypadá atypicky a šli na gynekologii, kde již ve dveřích jim doktor řekl, že je určité a nikoli možná, těhotná. I druhý porod probíhal rychleji, byť s nějakými komplikacemi, neboť [REDAKCE] měl zamotanou pupeční šňůru kolem krku.

Svědék vypověděl, že již dříve po narození druhého [REDAKCE] dal obžalované peníze na zavedení nitroděložního tělíska, avšak dopadlo to tak, že přišla domů opět pouze s prášky, neboť údajně lékař chtěl udělat ještě nějaké stěry či vyšetření. V následnou dobu proto, když věděl, jakým způsobem antikoncepci užívá, raději používal prezervativy. Začátkem léta ji znovu požádal o zavedení tělíska, bavili se o tom už delší dobu, dal jí na toto peníze a obžalovaná mu potvrdila úspěšnou instalaci, což může doložit zprávami z mobilu, kde mu tuto skutečnost potvrzovala. Tato skutečnost byla reálně zachycena na jejich vzájemné komunikaci ze dne [REDAKCE] 2021, kdy se svědek těsně po desáté hodině dopoledne obžalované dotazuje, zda již k lékaři vyrazila. Toto mu potvrzuje „už to mám a dobrý, nebolelo to“ a na dotaz, kolik to stálo a na jak dlouhou dobu, odpovídá „4 500 a na tři roky“. Od této chvíle byl svědek přesvědčen, že se při sexu nemusí chránit a proto to neřešil. Sám si položil otázku, zda si nešla dát tělísko z toho důvodu, že věděla, že už je těhotná, neboť to byla doba, kdy již byla ve 4. měsíci těhotenství nebo proto, že reagovala svým typickým způsobem – lhaní, popírání. I při své hlouposti musela obžalovaná předpokládat, že byli v létě 14 dní pod stanem, měli každý den sex, nepoužívali ochranu, když ona věděla, že tělísko zavedené nemá, že může otěhotnět. On osobně si myslí, že v podvědomí věděla, že je těhotná, avšak nechtěla si to připustit.

Do obžalované hučel, kdykoli šla obnažená kolem, říkal jí, že to břicho je fakt divné, ptal se jí, jestli není těhotná, ona mu odpovídala, že těhotná není, že je pouze tlustá. I on s přihlédnutím

k věku ztloustl, uměl si to představit, avšak nějaké pochybnosti tam byly a xkrát ji posílal, aby koupila těhotenský test. Jednou ho přinesla a přišla mu říct, že je negativní, on však nebyl u toho, neviděl celý řetězec procesu ověřování těhotenství, ona toto připustit nechtěla, reagovala negativně, že není malá holka, že to zvládne. O Vánocích objížděli rodiny, kdy obžalované naposledy říkal, že nechce být za blbce, a pokud je těhotná, ať mu to řekne hned, nějakým způsobem to vyřeší, stejně se to dozvedí a on nechce být před svojí [REDAKCE] za hňupa. Dal jí takovou amnestii, což znamená, že jestli je těhotná, bude ji kryt před [REDAKCE], ať mu to řekne, hlavu jí neutrhne, s [REDAKCE] to nějakým způsobem zahrají, ať neotravují, že si vše kolem dítěte zařídí sami, že to zvládnou. Tu větu, že „bych ji vyhodil, pokud by byla těhotná“ si svědek uvědomil, tuto potvrdil, že pronesl. Sděлил, že tam nebyl problém v tom, že by ji vyhodil s dítětem, avšak byl zoufalý, kdy mu obžalovaná lhala, vadilo mu, že lhala a ano, ji vyhazoval, avšak skrz její lži, skrz její podvody a nikoli kvůli tomu, že by měla dítě. Potvrdil, že chtěl ukončit vztah, zlobil se na ni, avšak právě kvůli tomu, že mu lhala a dělala z něj hlupáka. Pokud by ji z domu vyhodil, neměla by kam jít, nebyla by ani schopna vyhledat azylový dům, proto toto nikdy neudělal, avšak byla to pro něj jedna z mála pák, která na obžalovanou platila, aby začala dělat nějaké domácí práce, aby uklízela a neseděla celý den a nečuměla do mobilu. Na návštěvách dne 25. a 26. 12. u [REDAKCE] svědka, které navštívili postupně, neboť [REDAKCE] jsou rozvedeni, se obžalované všichni ptali, zda není těhotná, ona pořád opakovala, že těhotná není, a dále se s nimi nebavila.

[REDAKCE] den [REDAKCE] 2022 probíhal úplně normálně. On měl hodně práce, neboť doháněl ještě čtrnáctidenní dovolenou, kterou čerpal v prosinci, a pracoval od rána do večera, pracoval z ložnice. Přípouští, že je možné, že mu obžalovaná večer přišla říct, že to dostala a že nic nebude, na druhou stranu tyto informace mu chodila říkat i dvakrát do měsíce, protože se jí zrovna nechtělo. Vzpomněl si, že jí řekl, aby jej nerušila, že bude spát dlouho, což znamenalo, aby jej nebudila ani na snídani, ani na oběd. Byl po celém týdnu unavený, pálily jej oči, kolem desáté hodiny si šel lehnout, když od 21:00 hod. hrál 57 minut hru na počítači se svým [REDAKCE]. Vzbudilo jej až t'ukání policie, on byl unaven a zmaten, šel otevřít, když si myslel, že policie bude řešit nějaké domácí výtržnosti. Ptali se, zda má doma [REDAKCE], on se otočil směrem k obývacímu, kde obžalovaná již několik let spala a tam viděl, jak na sebe bere kalhoty, nohy měla potřísněné od krve a přichází ke dveřím. Policie jí položila pár otázek a obžalovaná jim potvrdila, že rodila a že je v pořádku. Obžalovanou viní ze zničení rodiny, vražda je pouze jedna z dílčích částí, kterou obžalovaná udělala, vidí tam zradu jeho, zradu [REDAKCE], kteří to ve skutečnosti odnesou stejně jako jejich [REDAKCE]. V současné době s dětmi bydlí v domě u své [REDAKCE] a probíhají řízení o zbavení rodičovské odpovědnosti obžalované vůči všem dětem. Jeho strašně překvapilo, že po tomto šoku, to na obžalované nezanechalo žádné větší důsledky, že by se o něco reálně snažila. Předtím vždy, když udělala nějaký průšvih, tak potom fungovala, vždy slibovala, že se zlepší, aby jí dal ještě šanci. Teď jej strašně zklamala, nepodává mu žádné informace, úplně je hodila přes palubu, čtyři měsíce s ní nemá žádný kontakt, odmítla setkat se i se starším [REDAKCE], který o toto žádal.

V přípravném řízení svědek popsal, jaké věci byly uloženy ve [REDAKCE], a po předložení fotografií povlečení, ve kterém byla zabalena novorozená [REDAKCE], jednoznačně uvedl, že toto měli nahoře v bytě. Bylo to pohozené v obývacímu, tam bylo všechno prádlo, co se mělo vyprat, byl to nějaký set, který jim dala [REDAKCE], a sloužilo to na hadry. U hlavního líčení po předstředění fotografie právě této látky, která byla nalezena jednak u [REDAKCE] (do této bylo zabalené miminko) a jednak v bytě nahoře, když do této byla zabalena placenta, která ležela vedle gauče, již sdělil, že si sice původně myslel, že toto povlečení měli nahoře, avšak teoreticky to mohlo být i ve [REDAKCE], případně jedno mohlo být nahoře a jedno ve [REDAKCE].

Zejména změna této části výpovědi, byť ostatní části, týkající se společného soužití s obžalovanou svědek obsáhle a podrobně popsal prakticky shodně, buď v soudu pochybnosti o pravdivosti. Svědek si pamatoval, že se jednalo o nějaký set, který měli nahoře v bytě a nějakým způsobem jej užívali a je otázkou, proč by tento set měl být v průběhu užívání rozdělen a jedna část odnesena zpět do [REDAKCE]. Jako nejvíce pravděpodobná se jeví varianta, že obžalovaná právě toto prostěradlo z užívaného setu vzala z bytu v době, kdy odcházela do [REDAKCE] použila jej na

zabalení narozeného miminka a vyhodila do [REDACTED]. Poté, co v bytě porodila placentu, tuto zabalila do druhé části látky ze stejného setu, který se nachází vedle gauče.

14. Z protokolu o ohledání místa činu ze dne [REDACTED] 2022 se začátkem v 6:00 hod. bylo zjištěno, že předmětem ohledání je zastřešený přístřešek s [REDACTED] pro komunální tříděný odpad v ulici [REDACTED]. Teplota 0 °C, na zemi čerstvě nasněžený sníh s vrstvou okolo 10 mm. Před přístřeškem na zasněžené komunikaci jsou stopy od obuvi a motorového vozidla, byla zajištěna látková barevně pruhovaná látka – deka – věcná stopa č. 1 (dále zajištěny pachové stopy a biologické stopy – nedopalky cigarety). Protokol je doplněn náčrtkem a fotodokumentací.

Z protokolu o ohledání místa činu ze dne [REDACTED] 2022 se začátkem v 7:50 hod. bylo zjištěno, že předmětem ohledání je přízemí – společné prostory stání pro vozidla, [REDACTED], prostor u výtahu v přízemí, byt č. [REDACTED] ve [REDACTED]. patře bytového domu č.p. [REDACTED]. Byly zajištěny biologické stopy – krevní šmouhy, stříkance i tratoliště krve uvnitř [REDACTED]. I v bytě je zajištěna biologická stopa – krevní kapky na podlaze, dále věcná stopa – dámské pantofle béžové barvy znečištěné krví a na podlaze u pohovky zajištěné povlečení barevně shodné jako stopa č. 1, ve které se nachází placenta s částí pupeční šňůry, což je zajištěno jako biologická stopa č. 21. Stav, v jakém se nachází jednotlivé místnosti bytu, je nejenom slovně popsán, ale i zachycen na podrobné fotodokumentaci, ze které lze jednoznačně dovodit, že nejen obžalovaná měla problémy s pořádkem, úklidem, ale všichni členové rodiny žili v neskutečném nepořádku, kdy se mísí odpadky, nedojedené zbytky jídla, špinavé nádobí s oblečením, krabicemi, z čehož skutečnost, že se obžalovaná nesnažila placentu „lépe“ uklidit či schovat, nabývá zcela jiného významu, když tento uzlíček v nepořádku, který tam panoval, není ničím výjimečný a rozhodně nezaujme. Za povšimnutí stojí i bačkory obžalované, které jsou potřísněné krví, ve kterých se údajně chtěla procházet. Je zřejmé, že v zimních měsících v těchto bačkorách, pokud by skutečně minula opustit dům a procházet se, by člověk vyšel pouze stěží.

15. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetiky bylo zjištěno, že k odbornému zkoumání byly předloženy věcné a biologické stopy, které byly zajištěny při ohledání místa činu, kdy ve všech předložených stopách byla prokázána lidská krev, která odpovídá zjištěnému skutkovému ději. Osoba, jejíž profil DNA byl stanoven ze srovnávacího materiálu označeného „novorozenec“, je biologickou [REDACTED] osob, které poskytly srovnávací materiály označené „[REDACTED]“ a „[REDACTED]“. Vzhledem k výsledku analýzy lze uvedený příbuzenský stav považovat za prakticky prokázaný.
16. S přihlédnutím k závěrům znaleckých posudků, které jsou podrobně rozebrány výše, bylo u hlavního líčení provedeno rozsáhlé dokazování, zejména výslechy svědků, ohledně chování a projevů obžalované, jejího přístupu k životu, k povinnostem, přístupu k těhotenství, porodu a následné péče o dříve narozené [REDACTED], včetně jejího opakovaného popírání posledního těhotenství před širší rodinnou i [REDACTED].

Z výpovědi svědkyně [REDACTED] – [REDACTED] obžalované, bylo zjištěno, že tato je [REDACTED] tří dětí, kdy obžalovaná je prostředním [REDACTED]. Ze začátku měli s obžalovanou a jejím [REDACTED] vztahy dobré, po narození dětí to začalo nějak haprovat. O prvním těhotenství [REDACTED] se dozvěděli docela dlouho, řekl jim o tom [REDACTED], tento ji odvedl i k doktorovi a tam se to potvrdilo. U druhého těhotenství šlo vše hladce, tam to věděli snad hned od začátku a opět se všichni těšili. Potvrdila, že obžalovaná je takový lajdáček, kdy kamenem úrazu byl zejména úklid. Když byl nějaký průšvih, tak jí [REDACTED] volala, že jí [REDACTED] sebral děti a odjel s nimi do [REDACTED] a přiveze je, až ona doma uklidí. Ona tedy naklusala a šla [REDACTED] pomáhat uklízet, vypadalo to tam hrozně. Neví, proč si [REDACTED] nedokázala udržet pořádek, ani když jí s tímto pomáhala. Kvůli úklidu se i dohadovali a ona vnímá jako osudný [REDACTED] 2017, kdy měla obžalovaná zase nějaké problémy kvůli úklidu. [REDACTED] její [REDACTED] jí opět volal, ona byla zrovna na nákupu a rozzlobená vyslovila větu, že když oni ani nemůžou přijet na návštěvu, tak ona s nimi nechce nic mít. On větu do telefonu zopakoval s tím, zda dává ruce od [REDACTED] pryč a ona odvětila, že ano. Ale nemyslela to tak, že už je v životě

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

nevidí. Od té doby je neviděla, neviděla ani [REDACTED], neví, jak rodina fungovala, kdo se o co staral, nevěděla ani, že se přestěhovali do [REDACTED]. Její [REDACTED] byla vždy taková holčička, která chtěla mít svůj klid, raději se podřídila druhým, všechno udělala, aby měla klid. Má za to, že jí [REDACTED] trošičku od jejich rodiny odtrhoval.

Z výpovědi svědka [REDACTED] – [REDACTED] obžalované, bylo zjištěno, že jeho prostřední [REDACTED] se vyučila [REDACTED], pracovala v Kauflandu a Albertu. Měla [REDACTED] a na plesu potkala právě [REDACTED], ke kterému se brzy přestěhovala. Vídali se málo, asi třikrát do roka, pouze [REDACTED], ještě když bydleli v [REDACTED], tak se u nich stavovala a jezdila tam uklízet. [REDACTED] kamarádky moc neměla, nestýká se ani se [REDACTED], přestože se oni snažili, neví ani o žádných koníčcích i zálibách. Ještě když měla prvního [REDACTED], tak nasekala nějaké dluhy, které nebyla schopna splácet, avšak nebyla to schopna ani vysvětlit. Občas se projevovala jako taková hysterka, zejména když odmítala uklízet, a to ještě v době, když bydlela se [REDACTED]. Věděl o tom, že jeho [REDACTED] čeká první dítě, to už byla ve 4. nebo 5. měsíci, avšak nezná podrobnosti ohledně přípravy na porod, neboť oni s nimi komunikovali málo a přestali spolu komunikovat tak před pěti až šesti lety.

Z výpovědi svědka [REDACTED] – [REDACTED] obžalované, bylo zjištěno, že jejich dětství bylo normální, klasické, bezproblémové. [REDACTED] se vyučila [REDACTED], potom pracovala, navázala vztah s [REDACTED], avšak již tam začínaly problémy, když si vzala půjčku na dovolenou a plastová okna, nikomu nic neřekla a nesplácela. Rodina tento dluh zaplatila a [REDACTED] slíbila, že bude sekát latinu. Našla si [REDACTED], což je jejich vzdálený příbuzný, začali spolu bydlet, a co si pamatuje, tak po narození prvního [REDACTED] jejich matce volal, že [REDACTED] neuklízí. [REDACTED] se snažila jí pomáhat, avšak ze strany [REDACTED] to nefungovalo. Popsal, že [REDACTED] je úplně jiná než on se [REDACTED], je uzavřenější, sledovala romantické seriály, měla málo kamarádek, možná nějakou na učňáku, žije si ve svém světě, není zlý člověk. [REDACTED] mu připadal hodný, že všechno zařídí, staral se o finance a o chod rodiny. Naposledy byl se [REDACTED] v kontaktu, když byli jejich prvnímu [REDACTED] dva roky, a to bydleli ještě v [REDACTED]. Neví nic o tom, že by se [REDACTED] léčila se zdravotními či psychickými problémy. Problém s úklidem měla už od dětství, bordel se snažila maskovat.

Z výpovědi svědkyně [REDACTED] – [REDACTED] obžalované, bylo ověřeno, že [REDACTED] byla vždy svá, zamklá, moc nemluvila, občas jí chytly záchvaty hysterie, jako že bezdůvodně křičela, nechtěla uklízet. Ohledně prvního těhotenství [REDACTED] se dozvěděla asi od [REDACTED], někdy v 5. nebo 6. měsíci těhotenství, ke druhému si nic nevybavuje. Párkrát byli [REDACTED] vozit a byla s [REDACTED] pomáhat uklízet [REDACTED] v bytě v [REDACTED]. Obžalovaná byla vždy nepořádná i hysterická, když se jí řeklo, aby uklízela, jinak je hodná až hloupá, že si nechá vše líbit. I ona potvrdila, že se [REDACTED] starala o [REDACTED], její [REDACTED] byl většinu času pracovně pryč a potvrdila i to, že [REDACTED] volala [REDACTED], že [REDACTED] vzal kluky a odjel s nimi do [REDACTED] a vrátí se až poté, co bude uklízeno. Oni se s ním moc nebavili.

Nejbližší pokrevní příbuzní obžalované ji shodně popisují jako osobu, která se již od dětství lišila tím, že prakticky neměla kamarády, žádné koníčky, moc toho nenamluvila, avšak již tehdy se projevily její sklony k lenosti, neuklizení a při upozornění na nutnost něco udělat následovaly hysterické výlevy. Členové rodiny popsali sporadické kontakty s obžalovanou a ještě menší kontakty s její rodinou, když o fungování obžalované, jejího [REDACTED] a péči o děti se prakticky nemohli spolehlivě vyjádřit, když navíc naposledy byli s obžalovanou v kontaktu před víc jak pěti lety. Bylo však spolehlivě zjištěno, že vystudovala základní školu, byla schopna se vyučit a později pracovat na pozici [REDACTED], navázat [REDACTED] vztah, když však problémy řešila svojším způsobem – pasivitou, zatloukáním, lhaním s přechodem do zlobných výlevů a věci, zejména úklid, které dělat nechtěla, prostě nedělala. Tyto její reakce přetrvaly až do dospělého věku, což pregnantně a precizně popsala a interpretovala znalkyně – psycholožka v odstavci 11 odůvodnění rozsudku. Členové rodiny také zaznamenali zvýšenou aktivitu obžalované poté, co její [REDACTED] odvezl [REDACTED] do [REDACTED] a dal jí ultimátum, že se vrátí, pokud ona uklidí. Byla tedy schopna povolát na pomoc [REDACTED] a [REDACTED], kdy cítila ohrožení svého životního standardu, a tyto jí s úklidem

opakovaně vypomohly, když však nebyla schopna pořádek udržet, což ale rovněž zcela odpovídá její osobnostnímu nastavení.

17. Rodina ze strany [REDAKCE] obžalované byla s obžalovanou v kontaktu ještě o vánočních svátcích 2021, tedy prakticky na konci těhotenství obžalované, a zejména z komunikace s nimi lze dokreslit postoje obžalované a její reakce.

Svědék [REDAKCE] je [REDAKCE] a obžalovaná je [REDAKCE] jeho [REDAKCE] a zároveň [REDAKCE] jeho [REDAKCE]. Z této svědecké výpovědi bylo zjištěno, že soužití obžalované a jeho [REDAKCE] vnímal tak, že si žili po svém, oni jim do toho nijak nezasahovali, brali to tak, že žijí podle toho, jak jim to vyhovuje. Obžalovaná byla na jeho [REDAKCE] závislá, on chodil do práce, musel jí říkat, co má udělat. Nestalo se, že by je sami požádali o hlídání dětí, nepozorovali, že by bylo na jejich soužití něco v nepořádku. Z jejich vztahu se narodila jeho dvě [REDAKCE]. Při posledním setkání dne 25. 12. 2021 se viděli u jeho [REDAKCE] v [REDAKCE], když obžalovanou uviděl, viděl její těhotenské břicho a viděli to i další. Opakovaně se jí ptali, zda není těhotná, ona řekla, že není. On šel za svým [REDAKCE] a ptal se jej, zda není obžalovaná těhotná, tento mu odpověděl, že [REDAKCE] tvrdí, že není. Ptal se jej, zda je slepý, on řekl, že co má dělat, [REDAKCE] tvrdí, že není těhotná. Někdo tam dokonce přišel s nešťastnou věcí, zda nemůže být nemocná, když má takové příznaky, že vypadá jak těhotná. Svědek si vyčítá, že nebyl důsledný, že na obžalovanou víc netlačil, avšak nechtěl kazit vánoční svátky. Až poté, co se dozvěděli, co obžalovaná udělala, ptal se svého [REDAKCE], jak se to vůbec mohlo stát a ten mu odpověděl, že dostala peníze, aby si nechala udělat antikoncepci, a to byl zřejmě důvod, proč všem lhala, že těhotná není, dokonce [REDAKCE] ukazovala těhotenské testy, že těhotná není. Toho dne se ještě jeho osmdesátiletá [REDAKCE] obžalované starostlivě ptala, aby jí opravdu řekla, zda není těhotná a tato jí potvrdila, že těhotná není. Jeho [REDAKCE] si neumí dát dohromady, že jí mohla takto lhát.

Tento svědek poskytl dvě fotografie z doby vánočních svátků, na kterých je vidět obžalovaná (č.l. 143) a pouhým laickým pohledem je patrné těhotenské břicho obžalované.

Svědkyně [REDAKCE] je [REDAKCE] [REDAKCE], kterého nějak moc nezná. S rodinou [REDAKCE] poté, co se jim společně s obžalovanou narodily postupně děti, se vídali jednou až dvakrát do roka. Na návštěvě v [REDAKCE] byli krátce po tom, co se nastěhovali a vypadalo to tam, že tam byl bordel. Kromě prachu, hraček od dětí, tam byl cítit i smrad, přestože to byl nový a krásný byt, kde byli v pronájmu. Ona má za to, že obžalovaná asi moc dobře nevidí. Naposledy obžalovanou a [REDAKCE] viděli na narozeninách [REDAKCE] v červenci, a pak toho 25. 12. 2021. Když obžalovaná přišla do dveří, tak si říkala, že je prostě těhotná, oslovila obžalovanou, zda je zase těhotná, tato jí odpověděla, že není, říkala jí, že si dělala testy a těhotná není. Ptala se i [REDAKCE], zda je obžalovaná těhotná, on jí odpověděl, že mu obžalovaná tvrdí, že těhotná není. Ještě u mytí nádobí, s obžalovanou těhotenství probíraly, avšak toto opět popřela. Ptal se jí na to každý, byla celá oteklá a ona nabyla dojmu, zda není nemocná. [REDAKCE] je velmi chytrý, je takový svůj, uzavřený, staral se o rodinu, nouzí podle ní netrpěli, obžalovaná je hodná, taková pomalejší.

Svědkyně [REDAKCE] je [REDAKCE] a [REDAKCE] obžalované a ve své výpovědi potvrdila, že se děti stýkaly od malička, když se scházeli na jejich narozeninách, jezdily k nim na zahradu, avšak později byl kontakt sporadický. Obžalovaná se přestěhovala k [REDAKCE] do bytu, když s předchozím [REDAKCE] se rozešla, ona byla taková jednoduchá. Moc se jim nezdála a roli hrál i vzdálený příbuzenský vztah, proto [REDAKCE] vztah rozmlouvali. Podle svědkyně byla obžalovaná od malička odstrčená, byla hodně trestaná, její starší [REDAKCE] si uměla vše prosadit, byla dominantní a pro nejmladšího [REDAKCE] rodiče udělali vše, toho prosazovali. Obžalovaná neměla vůbec žádné návyky, tzn., hygienu, pořádek a i když se snažili, tak se to táhlo. Nevěděla, že si má čistit zuby každý den, že si má měnit prádlo, neměla to v sobě zakódované. Když měli s [REDAKCE] prvního [REDAKCE], tak [REDAKCE] obžalované dala od ní ruce pryč, a když potřebovala nějakou pomoc, tak jí rodiče vzali klíče od domova, že se ani nemohla vrátit domů, kdyby potřebovala. Ona sama jednou volala [REDAKCE] obžalované, aby jí šla pomoci uklidit, že obžalovaná nemá takové návyky a její [REDAKCE] doslova řekla, že i kdyby byla [REDAKCE] pod mostem, tak by ji to nezajímalo.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

Druhého [redacted] [redacted] obžalované snad ani nikdy neviděla a ani neví, kdy se narodil. Oni se přestali s [redacted] obžalované právě z těchto důvodů stýkat, ona ve skutečnosti obžalovanou lituje. Má za to, že jí starosti přerostly přes hlavu, nikdo jí nepomohl, ona byla pohodlná, neměla potřebu, aby uklidila, umyla nádobí, neměla tyto návyky z domu. Byla hodná holka, ale neměla na to, aby měla rodinu. Sice říkala, že bere antikoncepci, avšak tuto nebrala. Když k ní přišli na návštěvu, tak se svědkyně snažila, aby se najedli a obžalovaná se držela stranou, byla ráda doma, neměla žádnou povinnost, měla v ruce mobil, to byl její kamarád. Oni k nim domů na návštěvy nechodili, [redacted] se styděl za ten bordel.

Dne 25. 12. 2021 se obžalované ptala, zda není těhotná, chtěla po ní, aby jí přísahala, že těhotná není, ona se jí koukala do očí a říkala, že není, ona jí uvěřila, ještě mluvili o tom, zda není nemocná, jestli nemá nějaký nádor. Nemůže její chování vůbec pochopit, vždyť měla před porodem, těžko říct, jestli si to plánovala.

Z výsledku svědkyně [redacted] - [redacted], bylo zjištěno, že tento je jejím jediným [redacted]. Obžalovaná se k [redacted] náhle přestěhovala v [redacted] do pronajatého bytu, chodili spolu a byl to normální vztah. Bylo pro ně překvapením, že je těhotná, že je již v pokročilém stádiu těhotenství, což ona vnímá tak, že to [redacted] neplánoval. I o druhém těhotenství jim řekli v 6. či 7. měsíci, kdy už to bylo vidět. Třetí těhotenství obžalované bylo v době covidu, a když ji viděli, že přibrala, tak se jí ptali, zda není těhotná a bylo jim vysvětleno, že nechodí na procházky, že přibrala tím, že je doma. Když se s celou rodinou viděli na Vánoce dne 26. 12. 2021, už jim to bylo opravdu hodně podezřelé, všichni se znovu ptali obžalované, zda je těhotná. Ona opakovaně tvrdila, že není. [redacted] to také potvrdil a chtěl, aby na obžalovanou nenaléhali, že když říká, že není těhotná, tak těhotná není a aby nekazili svátky. Ona si říkala, že je chudák asi nemocná, protože byla hodně nateklá.

Za celou dobu, co obžalovanou zná, se jí snažila mnohokrát pomáhat. Její domácnost, zejména v [redacted], byla v hodně zanedbaném stavu, chodila jí pomáhat uklízet. [redacted] jí musel napsat seznam toho, co je opravdu nutné udělat, aby si to odškrtávala, ona toto fakt nebyla schopna a ani poté, co jí pomohla dát byt do pořádku, pořádek neudržela. Byla přítomna tomu, jak byla kontaktována vymahači dluhů a i přes podepsanou smlouvu, pořád zapírala. Obžalovaná dokáže zapírat naprosto jasné a zřejmé věci, které jsou jí předloženy, neskutečně lže, nikdy většího lháře neviděla. Pamatuje si jeden průšvih, kdy obžalovaná nechtěla brát prášky na uklidnění, ječela tam na obě děti a [redacted] jí volal, aby mu je pomohla hlídat, tehdy jeli do [redacted] na psychiatrii. Obžalovaná tehdy plakala, křičela, mlátila věcmi, slibovala hory doly, bylo vidět, že je chudák holka nešťastná. Svědkyně si nemyslí, že by obžalovaná zvládala péči o děti, domácnost a partnerský vztah. Neměla vůbec návyky ohledně úklidu, zametení, nádobí. Když jí koupila hezké věci na sebe, vysvětlila, jak se mají prát, stejně toto nedodržovala, chodila špinavá, ona se snažila nad ní nezломit hůl.

Svědkyně popsala, že poté, co se [redacted] s dětmi přestěhovali k ní, tak se všem hodně ulevilo. Kluci nebyli zvyklí číst večer pohádky, když je hladí, vidí, jak mají obrovský deficit, chtějí se mazlit. Je pro ni velkým šokem, že si na [redacted] vůbec nevzpomenou a ani v horečkách se po ní neshání. Mladší [redacted] udělal veliký pokrok, ve školce dětem nerozuměl, neuměl dávat věty dohromady, chodí s ním na logopedii, cvičí s nimi a udělal veliký pokrok. Nejstarší [redacted] je vnímavější, prožívá stresy z toho, co se teď děje. Holčička je spokojená, krásná, prospívá, pravidelně s ní chodí k doktorovi, na rehabilitace. Neví nic o tom, že by se obžalovaná o [redacted] nějakým způsobem zajímala.

I z výpovědí těchto svědků z okruhu [redacted] obžalované je vidět nesmírně vstřícný přístup k chování a jednání obžalované, kdy se všichni snažili obžalované pomoci a naučit ji alespoň nejzákladnější úkony péče o sebe a o domácnost. Popsali její reakce, kdy zejména [redacted] jejího [redacted] byla přítomna výbuchu její emoční nestability a projevů agrese, která je skutečně rychlým a účinným způsobem, kterým obžalovaná dosahuje svých cílů. Tuto primitivní a účinnou strategii naprosto pregnantně popsala znalkyně – psycholožka, když také lze vysledovat

v průběhu celého života obžalované typické psychologické obranné mechanismy – potlačení, popření, bagatelizace, racionalizace, nepřijetí osobní zodpovědnosti.

Svědci, jejichž výpovědi jsou podrobně rozebrány v tomto odstavci, viděli a komunikovali s obžalovanou v období vánočních svátků, tedy prakticky dva týdny před porodem, kdy byli všichni přesvědčeni o tom (což ostatně dokreslují i předložené fotografie), že obžalovaná je těhotná, má těhotenské břicho, avšak po jejím popírání této zjevné skutečnosti a po potvrzení, že obžalovaná těhotná není i [REDAKCE], již tuto věc neřešili, neboť „nechtěli kazit Vánoce“, dokonce přemýšleli o nemoci obžalované, když tato se samozřejmostí jí vlastní popírání pronášela vůči jednotlivým členům rodiny, a to opakovaně.

18. Ze zprávy Magistrátu města [REDAKCE], odboru sociálních věcí, oddělení sociálně právní ochrany dětí bylo zjištěno, že v letech 2017 – 2018 pracoval s rodinou obžalované a jejího OSPOD [REDAKCE]. Spolupráce byla navázána v srpnu 2017, kdy dětská lékařka [REDAKCE] oznámila, že nezletilý [REDAKCE] se s rodiči nedostavuje na pravidelné preventivní prohlídky. [REDAKCE] byla lékařkou opakovaně kontaktována telefonicky, často nezvedala telefon, když s ní bylo naposledy hovořeno, slíbila, že přijdou, ale nedostavila se. Při poslední preventivní prohlídce bylo zjištěno neprospívání nezletilého. Dne 14. 8. 2017 byla rodina zastížena při šetření doma, avšak sociální pracovnice nebyly vpuštěny dovnitř. Rozhovor s rodiči probíhal před vchodovými dveřmi do domu v [REDAKCE]. [REDAKCE] nejprve zpochybňoval důvody návštěvy OSPOD, negoval problémy s docházkou k dětské lékařce, prezentoval svoji nedůvěru ve státní instituce. Začal však hovořit i o problémech s [REDAKCE], [REDAKCE] nezletilých dětí, kdy uváděl, že zvažuje rozchod s [REDAKCE], ale bojí se o děti, které by chtěl do své péče. Stav [REDAKCE], která má jednat impulzivně, nedá si v ničem říct, měl konzultovat u psychologičky, která je odeslala na psychiatrii. Do bytu je nemohou pustit, protože zde mají, dle [REDAKCE], velký nepořádek. [REDAKCE] nezletilých působila dojmem neupravené, nenápadné, nejisté, skleslé ženy. Do rodiny začala docházet organizace Šance pro tebe a poskytovala sociálně aktivizační službu s cílem naučit matku základním dovednostem v domácnosti. Rodiče začali dobře spolupracovat. [REDAKCE] přiznala, že se příliš nestará o domácnost, protože je líná, nemá vůli a [REDAKCE] uváděl, že má snahu s úklidem v domácnosti pomoci, ale v tu chvíli [REDAKCE] se začne hádat, jde do afektu. Rodina byla motivována k úklidu do další návštěvy OSPOD. Rodina zřejmě změnila pediatra, neboť ze sdělení [REDAKCE] bylo zjištěno, že mladší [REDAKCE] je s váhou na spodní hranici normy, motoricky napřed, u [REDAKCE] zvažuje do budoucna logopedickou péči. V září 2017 bylo provedeno šetření v rodině, a ač rodina byla o návštěvě předem informována, měla v bytě velký nepořádek. V koupelně byla hromada prádla, špinavá vana, v chodbě na sobě naházené boty, v celém bytě po zemi byla vidět špína a smetí, nepořádek v obývacím pokoji, poházené krabice, tašky, noviny, odpadky, na kuchyňské lince spousty neumytého nádobí, v pokoji byly poházené hračky a oblečení. V polovině září se situace vyhrotila, [REDAKCE] nezletilých zavezl [REDAKCE] na psychiatrii do [REDAKCE] – krizová intervence, léky na zklidnění. [REDAKCE] nezletilých měla mít úzkostné stavy, obavu, že ji [REDAKCE] opustí a vezme děti. Po léčích se zklidnila a při šetření v domácnosti zjištěno, že v úklidu nastal posun, domácnost vypadala značně lépe. [REDAKCE] obžalované uvedla, že se s rodinou své [REDAKCE] moc nevidá. Její [REDAKCE] byla vždy uzavřená, vztah k domácím pracem měla vždy negativní, nedělala je nikdy sama od sebe, ale vždy potřebovala někoho, kdo jí říká, co má udělat, a to i v oblasti osobní hygieny. Vždy byla nepořádná, lajdák, u psychiatra v dětství nikdy nebyla. Situace v rodině se za spolupráce pracovnic Šance pro tebe stabilizovala, [REDAKCE] nezletilých zvládala základní pravidelnou péči o děti, méně pak již péči o sebe a domácnost, kdy ji neustále musí někdo kontrolovat a říkat, že má něco udělat. Po přestěhování do nové domácnosti do [REDAKCE] bylo provedeno šetření v červnu 2018, kdy rodina žila v prostorném třípokojovém bytě, který měla pronajatý, bylo uklizeno a [REDAKCE] se při příchodu sociálních pracovnic věnovala dětem. Při jednání byl podstatně více aktivní [REDAKCE], měl tendenci při rozhovoru poznámkami vyvolávat slovní konflikty, měl nepřístojné poznámky, když [REDAKCE] a děti téměř nemluvily. [REDAKCE] bylo sděleno, že z pohledu OSPOD je nyní vše v pořádku, není důvod s rodinou dále pracovat, když v případě potřeby se na ně rodina může kdykoliv obrátit.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

I z této zprávy subjektu, který je zcela nezávislý, bylo zjištěno, že problémy s udržení pořádku měla rodina dlouhodobě. Zároveň však nebyly dodržovány pravidelné preventivní prohlídky u nezletilých ■■■■, k čemuž i ■■■■ obžalované zaujal zvláštní postoj, kdy tyto problémy negoval. Ve zprávě sociálních pracovníc se však opakovaně objevuje sdělení, že ■■■■ obžalované zvažuje rozchod s ■■■■ a tato má obavu, že ji ■■■■ opustí a vezme jí děti. V průběhu let 2017-2018 lze vysledovat aktivní spolupráci sociálních pracovníc OSPOD a také aktivní spolupráci s organizací Šance pro tebe. Přes tuto nabízenou aktivní a dlouhodobou pomoc obžalovaná na svém chování prakticky ničeho nezměnila. Poté, co se situace relativně stabilizovala, obžalovaná byla schopna postarat se o sebe, děti a domácnost, je tedy evidentní, že se toto naučila a po nějakou dobu je schopna tyto úkony zvládat, avšak po tomto období následuje opět pokles její aktivity, kdy znovu upadá do rutiny svého pasivního nesamostatného života.

19. Po provedeném dokazování u hlavního líčení, kdy soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, v souladu se zásadou podle § 2 odst. 6 tr. řádu soud dospěl k závěru, že obžalovaná svým jednáním naplnila všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. c) tr. zákoníku, ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, tedy, že se dopustila jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtila s rozmyslem, v úmyslu trestný čin spáchat, když k dokonání trestného činu nedošlo, a spáchala tento čin na dítěti mladším patnácti let.
20. Obžalovaná doznala, že poté, co ve ■■■■ porodila živé dítě, které se po porodu hýbalo a brečelo, zabalila jej do kusu látky a vyhodila do ■■■■ na směsný odpad. Poté odešla zpět do bytu, kde porodila placentu, kterou zabalila též do kusu látky a pohodila na podlahu. O další osud novorozeného dítěte se nezajímala, usnula a byla probuzena až policií. Obžalovaná však tvrdí, že o svém těhotenství až do doby, než začala родit, nevěděla. Ze zjištění učiněných po provedeném obsáhlém a podrobném dokazování lze však najisto postavit, že toto její tvrzení je účelové, nepravdivé a je spolehlivě vyvráceno výpověďmi svědků v korespondenci se závěry znaleckých posudků, které jsou podrobně specifikovány a rozebrány v předchozích odstavcích odůvodnění rozsudku. Obžalovaná byla těhotná potřetí, znala změny na svém těle, které těhotenství sebou přináší, věděla, jakým způsobem může otěhotnět, často měla nechráněný pohlavní styk, tedy věděla, že otěhotnět může, a i přestože měla pravidelnou menstruaci, může být těhotná, neboť takto probíhalo i její prvé těhotenství. Znalec porodník také vyloučil, že by necítila pohyby vyvíjejícího se plodu. V červenci, kdy byla ■■■■ odeslána k zavedení nitroděložního tělíska, k lékaři nešla, avšak jemu tvrdila, že si tělísko zavést dala, co byla další z jejích lží, když již v tuto dobu byla těhotná, neboť ze zjištění znalce – soudního lékaře je zřejmé, že se dítě narodilo v řádném termínu porodu, tedy mezi 38 až 42 týdnem. V dřívější době, po druhém porodu, jí ■■■■ žádal o zavedení nitroděložního tělíska poprvé, to lékaře navštívila, avšak přišla s antikoncepčními prášky, které však řádně neužívala. Je tedy zřejmé, že k lékaři k zavedení nitroděložního tělíska v létě nešla právě proto, že tento by spolehlivě její těhotenství odhalil. Opakovaně byla dotazována svým ■■■■, se kterým bydlela a žila, na tělesné změny, zejména rostoucí břicho a v té souvislosti na to, zda není těhotná. Přesto tuto očividnou skutečnost vytrvale popírala. Dokonce byla ■■■■ požádána o provedení těhotenských testů, tyto údajně sama provedla s výsledkem negativním. Širší rodina ještě ve dnech 25. a 26. prosince 2021 činila opakovaně dotazy na její těhotenství, i těmto však opakovaně lhala a tvrdila, že těhotná není. S ohledem na tato zjištění, zejména s přihlédnutím k závěrům znaleckého posudku z odvětví psychologie – viz podrobně odstavce 11 odůvodnění rozsudku, lze vysledovat, že obžalovaná se i v této životní situaci zachovala obdobně a nijak výjimečně, jako při řešení jiných životních situací, tedy lhala, zapírala, potlačovala a popírala zřejmou a zjevnou skutečnost, ostatně takto o ní vypovídají všichni členové rodiny, když dokázala lhát o naprosto jednoznačných věcech, které se nakonec „nějak“ vyřešily, hlavně to někdo vyřešil za ni. I svoje těhotenství popírala, byť všichni

ostatní členové rodiny, včetně [REDAKCE], změny jejího těla vnímali a jednoznačně si je vykládali. Se svým osobnostním nastavením, kdy její osobnost je utvářena simplexně, do popředí vystupují rysy emoční nestability situačně s impulzivitou a agresivitou, některé rysy histriónské, dále nezodpovědnost, nespolehlivost, lehkovážnost, egocentričnost, nedostatek empatie v sociálních vztazích a oploštělost vyšších citů, účelovost, nízká schopnost cítit vinu, závislost a parazitující způsob života, zejména ve vztahu ke svému [REDAKCE], se k tomuto „problému“ postavila svým typickým pro ni primitivně výhodným způsobem. Věděla, že [REDAKCE] si již další dítě nepřeje, věděla, že s jejím přístupem k péči o domácnost, o běžné potřeby své a svých [REDAKCE], by [REDAKCE] chtěl, aby opustila domácnost, což je pro ni stěžejní věta, že by ji [REDAKCE] vyhodil, pokud by byla těhotná. Ostatně myšlenka opustit obžalovanou se objevuje opakovaně i ve zprávě OSPOD, tedy byla i navenek deklarována. Existence dalšího dítěte pro obžalovanou představovala ohrožení jejích základních jistot, když si je moc dobře vědoma, že samostatně není schopna se postarat o sebe, natož o děti, když nemá zafixovány základní návyky a ani se nehodlá nějakým návykům naučit, přestože byla z mnoha stran k tomuto motivována a podporována. Popřela jasnou realitu, popřela zjevnou skutečnost, v souladu se svým psychickým nastavením. Samotný porod začal probíhat, k jejímu „štěstí“, večer, kdy měla lepší podmínky svůj záměr uskutečnit. Počínala si od samého počátku účelně, racionálně, vědomě, prakticky a pragmaticky, s chladným záměrem. Večer začala krvácet, [REDAKCE], který pracoval v ložnici, sdělila, že dostala menstruaci a nebude žádný sex, čímž eliminovala možné setkání s ním v následujících hodinách. Když všichni usnuli a přišly na ni porodní bolesti, vzala si bundu, svazek klíčů, dálkový ovladač od garáže a pouze v bačkorách s volnou špičkou a patou (což lze vidět na pořízené fotodokumentaci) se vydala do [REDAKCE], kde v instinktivní pozici porodila živé dítě. Rozhodně nelze uvěřit jejímu tvrzení, že se šla procházet, aby bolest rozchodila, neboť by si zcela jistě na procházku v mrazu vzala nejenom bundu, ale zejména vhodné boty, když dálkový ovladač na vrata garáže též zřejmě nebyl nutností při deklarované procházce. Soud má za to, že si sebou z bytu vzala i část ložního prádla, které bylo hozeno vedle gauče, do kterého po porodu dítě zabalila. [REDAKCE] si byl v přípravném řízení jednoznačně jist, že tento kus látky se nacházel nahoře v bytě a ostatně v druhé části tohoto setu, byla nahoře v bytě zabalena placenta.) Odchází tedy do [REDAKCE], aby nepozorovaně a tajně porodila, a rozhodně nemá v úmyslu se s dítětem do bytu vrátit, předem ví, že se novorozeného miminka zbaví vyhozením do [REDAKCE], což po porodu ve [REDAKCE], po otevření garážových vrat dálkovým ovladačem, skutečně udělá. Její úmysl zatajit své nechtěné těhotenství a následný porod, je tímto dokonán, a její snaha, aby na toto [REDAKCE] který by ji mohl z bytu vyhodit, nepřišel, je tímto uskutečněna. Ve svém psychickém nastavení bezcitně, aneticky odstranila „důvod svých možných nesnází“ a s dítětem nezacházela jako s lidskou bytostí, s vlastním potomkem, ale jako s nepotřebnou věcí, kterou přestože vnímala, že dítě je živé, neboť se hýbe a pláče, vhodila do téměř prázdného [REDAKCE] s odpadky. O další osud miminka se nezajímala, odstranila pouze překážku svého egoistického konzumně konvenčního sebestředného bytí. Život novorozené [REDAKCE] byl zachráněn čirou náhodou a s velkým štěstím, kdy emotivní výpovědi zachránců jsou popsány v odstavcích 3 – 4 odůvodnění rozsudku. Včasným nálezem, kdy při venkovních teplotách pod bodem mrazu mohlo být miminko v [REDAKCE] dvě, maximálně tři hodiny, poskytnutím nejdříve laické a poté lékařské pomoci, byla bezprostředně hrozící smrt novorozeného dítěte odvrácena, kdy novorozená holčička byla v bezprostředním ohrožení života z důvodu možného selhání základních životních funkcí při podchlazení. Obžalovaná však udělala vše, co zamýšlela, její jednání bylo ukončeno, když k zamýšlenému následku nedošlo pouze na základě okolností a skutečností na vůli obžalované nezávislých.

21. Předmětem ochrany ustanovení § 140 tr. zákoníku je lidský život, kdy předmětem útoku je pouze živý člověk, když i tato skutečnost byla zcela jednoznačně prokázána, neboť ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství rozebraného v odstavci 8 odůvodnění rozsudku, bylo zjištěno, že dítě se narodilo životaschopné, donošené, bez vrozených vývojových vad či deformit. Vůle obžalované směřovala jednoznačně k následku smrti tohoto novorozeného dítěte, jednalo se o aktivní vztah pachatelky k následku.

22. Po provedeném dokazování u hlavního líčení se soud rozhodl kvalifikovat jednání obžalované zločinem vraždy podle § 140 odst. 2 tr. zákoníku (nikoli pouze odst. 1), neboť má za to, že se obžalovaná dopustila jednání s rozmyslem. Tento rozmysl spočíval v úvaze, jak o místě utajeného porodu, tak o naložení s novorozěným dítětem, rozhodně se nejednalo o jednání obžalované „v náhlém hnutí myslí“. V případě usmrcení s rozmyslem se jedná o pojem vymezující zvláštní kvalifikační okolnost v případech úmyslného usmrcení. Jde o kombinaci dvou odlišných, byť kauzálně spojených složek, úvahy pachatele a z ní vzešlého úmyslu. Pojem tzv. premeditace vychází z poznatku psychologie, že volní jednání probíhá ve dvou rozdílných etapách – rozhodovací a realizační. Pojem premeditace se primárně vztahuje k rozhodovací fázi volního jednání, v níž probíhá volba mezi pohnutkami, motivy jakožto podněty působícími na psychiku člověka a ovlivňují směr a intenzitu jeho chování. Premeditaci lze tedy charakterizovat jako uvážený myšlenkový proces pachatele, na rozdíl od afektu, jedná se o vědomou psychickou aktivitu, kdy obžalovaná s vyšší mírou racionality, byť na krátkou chvíli, zvážila varianty a možnosti spáchání trestného činu vraždy a rozhodla se, že porodí nepozorovaně ve [REDAKCE], který je v prostoru garáží a miminko vyhodí do [REDAKCE] na směsný odpad, který se nachází poblíž domu a ke kterému stačí pouze otevřít dálkovým ovladačem garážová vrata. Znalkyně psychologka zdůraznila, že obžalovaná, přes svoje pasivní projevy u hlavního líčení, s ohledem ke zjištěným osobnostním složkám a závěrům znaleckého posudku ohledně duševního stavu obžalované, je schopna plánování a realizace směřující k výsledku. Znalkyně v obecné rovině popsala průběh reakce, které provází naše jednání a chování – „emoce – myšlenka – chování“, zkratovou reakci u obžalované naprosto vyloučila, neboť v jejím jednání rozhodně „myšlenka“ nechybí, rozhodně nejednala pod vlivem náhlého impulzu, neobvyklé situace – „emoce – chování“.
23. Jednáním obžalované byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka posuzovaného zvlášť závažného zločinu a jako forma zavinění byl shledán minimálně úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaná věděla, že svým jednáním může způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem a pro případ, že jej způsobí, byla s tímto srozuměna, když podrobnosti jsou rozebrány výše. Vůle obžalované ve formě minimálně srozumění směřovala k následku smrti novorozěného dítěte, jednalo se jednoznačně o aktivní vztah obžalované k předmětnému následku.
24. S ohledem na návrh obhajoby, aby bylo jednání obžalované posouzeno podle § 142 tr. zákoníku jako vražda novorozěného dítěte [REDAKCE], soud při znalosti platné judikatury - že samotná skutečnost, že se pachatelka trestného činu vraždy podle § 140 tr. zákoníku, kterou spáchala na svém novorozěném dítěti, nijak nepřipravovala na porod dítěte a následnou péči o něj, nevylučuje použití právní kvalifikace podle § 142 tr. zákoníku. Naproti tomu nelze presumovat, že každé úmyslné usmrcení dítěte [REDAKCE] při porodu nebo krátce po něm bylo spácháno v „rozrušení způsobeném porodem“ ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení. Rovněž okolnost, že [REDAKCE] rodila mimo zdravotnické zařízení a bez pomoci lékaře, bez dalšího neodůvodňuje závěr o naplnění tohoto znaku označené privilegované skutkové podstaty. Zjištění, že [REDAKCE] úmyslně usmrtila své dítě právě v rozrušení způsobeném porodem, musí totiž vyplývat z provedeného dokazování. Z podrobného provedeného dokazování však rozhodně vyplývá skutečnost, že by byla obžalovaná porodem rozrušená tak, že usmrtila své dítě.

Rozrušení způsobené porodem je výjimečné rozpoložení [REDAKCE], které má původ ve fyziologických procesech vyvolaných porodem. Tento psychický stav oslabuje vůli [REDAKCE] a její odolnost vůči vnějším i vnitřním podnětům a brzdí plné rozvinutí mateřského pudu. Musí být způsoben porodem a nemůže tedy jít o nějaké jiné rozrušení vyvolané jinými příčinami. Stav rozrušení z hlediska jeho počátku spadá vjedno s počátkem porodu a trvá zpravidla několik hodin, výjimečně i dnů. Rozrušení způsobené porodem je zvláštní znak trestného činu podle § 142 a není možné ho zaměňovat s obecnými podmínkami trestní odpovědnosti, vyjádřenými v ustanoveních o nepřičetnosti a zmenšené přičetnosti. Pro posouzení otázky, zda obžalovaná

jednala v tomto psychickém stavu, je rozhodujícím podkladem posudek znalce porodníka, v kontextu s ostatními provedenými důkazy. Ze znaleckého posudku, jehož závěry jsou podrobně rozebrány v odstavci 9 odůvodnění rozsudku, bylo jednoznačně zjištěno, že z porodnického hlediska nenastala situace, že by z titulu porodu došlo k nějaké stresové situaci, která by vedla ke skutku. I tento znalec zdůraznil, že obžalovaná rodila potřetí, porod považuje za bezproblémový a neshledal niče, co by mohlo [REDAKCE] psychicky ovlivnit, opakovaně vyloučil, že by u obžalované došlo k rozrušení z titulu porodu. Provedeným dokazováním bylo jednoznačně uzavřeno, že porod nastal v přiměřeném termínu, pro obžalovanou jeho nástup nemohl být překvapením, porod proběhl spontánně, bez komplikací, rychle, nebyl spojen s významnější ztrátou krve či s nějakým celkovým vyčerpáním rodičky nebo jinými komplikacemi, které mohly ovlivnit její vědomí. Nebyl přítomen žádný faktor, který by ovlivnil chování obžalované po porodu. Tato si pamatovala začátek porodu, pamatovala si své následné kroky, popsala svůj přirozený porod v instinktivní poloze, sama uvedla, že poté necítila žádnou bolest, popsala i skutečnost, jakým způsobem s dítětem naložila, i to, jakým způsobem porodila placentu a poté ulehla ke spánku. Záměrně se před blížícím porodem odebrala z bytu do [REDAKCE], aby vyloučila přítomnost [REDAKCE] či dětí u porodu a v noční době vyloučila i přítomnost dalších osob, které by ji případně mohly pomoci. Také mohla mobilním telefonem přivolat lékařskou pomoc, která by se o ni a novorozené dítě postarala, kdy nic takového neučinila. Nevzala si sebou věci, které by potřebovala k zajištění poporodní hygieny, o dítě se po porodu rozhodně nemínila starat, či o něj nějak pečovat, nemělo přežít, neměl o něm nikdo vědět. Její jednání a chování po porodu je racionální, orientované, účelové. Lze připustit, že těhotenství nebylo plánované, [REDAKCE] si jej rozhodně nepřál, pro obžalovanou to byla nekomfortní životní situace, která narušovala její egoisticky stavěný život, což mohlo dokonce značnou měrou ovlivnit její psychiku, avšak její jedinou obavou byla možnost ztráty partnera a tím i osoby, na které je zcela závislá. Tyto okolnosti z doby před porodem však nemohou samy o sobě relevantně podložit závěr o existenci rozrušení, které by způsobil porod ve smyslu § 142 tr. zákoníku. Pro obžalovanou je typické neřešení problémů, zatajování, lhaní, když však znalec psychiatr uzavřel, že je osobou plně trestně odpovědnou, tedy i její rozpoznávací a ovládací složky byly plně zachovány. Lze uzavřít, že porod byl pro obžalovanou, ostatně jako pro každou ženu, zátěžovou situací, avšak její rozrušení při porodu rozhodně nedosahovalo intenzity potřebné k naplnění privilegované skutkové podstaty. Muselo by se jednat o intenzitu, která není spojena s běžným průběhem porodu, o takové procesy, které jsou něčím mimořádné, což u obžalované rozhodně nenastalo, když znalci, zejména znalec porodník-gynekolog, formulovali své závěry jasně a jednoznačně.

25. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z ustanovení § 39 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku a přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného zločinu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalované a k jejímu dosavadnímu způsobu života i k možnosti její nápravy. Soud také přihlédl k jejímu postoji k trestnému činu v trestním řízení, když její doznání rozhodně nelze přeceňovat, a to s přihlédnutím k provedeným důkazům a zejména účelovosti obhajoby. Obžalovaná je osobou, která nebyla doposud soudně trestána – její rejstřík trestů nevykazuje žádný záznam. Obžalovaná je však osobou bez základních návyků, a to jak hygienických, tak sociálních, nedokáže se bez dohledu a stálého připomínání postarat sama o sebe či dokonce o děti, a to ani za vydatné pomoci okolí, hledí pouze na svůj komfort, pohodlí, nicnedělání a součástí její osobnostní výbavy je lhaní. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány, zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho zamýšlenými fatálními následky, ke kterým nedošlo pouze pod vlivem náhodných šťastných okolností, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatelky, mírou jejího zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem, což je vše rozebráno podrobně výše. Soud musí při stanovení druhu a výměry trestu hodnotit také polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a 42 tr. zákoníku, když za přitěžující okolnosti lze považovat spáchání skutku ze zvlášť zavrženímhodné pohnutky, a to vůči osobě novorozeněte, zcela bezbranného, odkázaného pouze na péči [REDAKCE].

26. Soud dále přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatelky - když znalkyně uzavřela, že prognóza její resocializace se jeví jako v zásadě příznivá a pravděpodobnost recidivy je u obžalované nízká pouze v případě, že již nebude rodit děti, když její schopnost učení je snížena, bývá nepoučitelná - a po zhodnocení všech relevantních skutečností, s přihlédnutím i k § 37 tr. zákoníku soud uzavřel, že na obžalovanou lze působit pouze uložením trestu odnětí svobody v jeho nepodmíněné formě, ukládaného podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku. Trestní sazba se pohybuje ve výměře od patnácti do dvaceti let, případně lze uložit i trest výjimečný. Soud však neshledal podmínky ani pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby ve smyslu ustanovení § 58 tr. zákoníku, avšak ani pro uložení trestu výjimečného ve smyslu § 54 tr. zákoníku. Ukládal tedy nepodmíněný trest odnětí svobody těsně nad spodní hranici zákonné trestní sazby, když zohlednil veškeré skutečnosti, které jsou rozebrány výše. Za splnění podmínek § 56 odst. 3 tr. zákoníku byla obžalovaná pro výkon uloženého trestu zařazena do věznice s ostrahou, tedy do mírnějšího typu věznice, neboť s ohledem zejména na stupeň a povahu narušení obžalované má za to, že v tomto typu věznice bude působení na ni, aby vedla řádný život, lépe zaručeno. Zároveň se obžalovaná ve výkonu trestu bude muset naučit dodržovat řád, pořádek, povinnosti a s přihlédnutím k jejímu mentálnímu nastavení, bude účelu výkonu trestu lépe dosaženo v tomto typu věznice. (Ze zprávy Vězeňské služby ČR, Vazební věznice [redacted] bylo ověřeno, že po dobu výkonu vazby obžalovaná plní a respektuje pokyny a příkazy pracovníků vězeňské služby, chování a vystupování je na požadované úrovni, v oblasti udržování pořádku a hygieny jsou její návyky oslabené.)
27. V adhézním řízení bylo také rozhodováno o náhradě škody a o náhradě nemajetkové újmy, když poškození, kteří jsou citováni ve výroku rozsudku, se se svými nároky na náhradu škody či nemajetkové újmy včas a řádně připojili, škoda a nemajetková újma byla způsobena jednoznačně v příčinné souvislosti jednáním obžalované. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalované uložena povinnost nahradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky způsobenou škodu ve výši 4 700 Kč s úrokem z prodlení ve výši 15 % od 1. 11. 2022 do zaplacení, tak jak poškozená žádala, když rozpis nákladů za hrazené služby za pojištěnce – [redacted], narozená [redacted], je spolehlivě vyčíslen a doložen.
28. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalované uložena povinnost nahradit nezletilé poškozené [redacted], narozené [redacted], nemajetkovou újmu za způsobené duševní útrapy ve výši [redacted] Kč. Tento nárok odůvodnil zmocněnec ve svém návrhu tím, že obžalovaná svým způsobilým pokusem zavraždit poškozenou zasáhla do absolutních práv poškozené, do jejího práva na život, kdy s poškozenou jednala jako s nepotřebnou věcí, zasáhla též do jejího práva na lidskou důstojnost a práva na osobní čest. Zároveň flagrantně a nenapravitelně zasáhla do práva poškozené na to, žít a vyrůstat v příznivém životním prostředí ve spojení s právem na ochranu soukromého a rodinného života. Zmocněnec opřel právní základ nároku o příslušná ustanovení občanského zákoníku, když zdůraznil, že duševní útrapy představují zejména citovou újmu, která může přetrvávat po celý život poškozené osoby – psychická bolest, žal, beznaděj, smutek, nedůvěra k okolnímu světu, s nálepkou „[redacted]“. Zmocněnec poukázal na rozhodování v obdobných případech ohledně výše nemajetkové újmy a jako odpovídající navrhl nahrazení částky ve výši [redacted] Kč.
29. Po provedeném dokazování lze v daném případě uzavřít, že nepochybně došlo k zásahu do osobnostní sféry poškozené, a to za účinnosti nového občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. Oblast nemajetkové újmy je zahrnuta v ustanovení § 81 a 82 občanského zákoníku, kdy tato ustanovení realizují právo na ochranu osobnosti člověka včetně všech jeho přirozených práv, kdy podle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. V § 82 odst. 1 občanského zákoníku je pak zakotveno právo člověka,

jehož osobnost byla dotčena domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

S ohledem na ustanovení § 43 odst. 3 tr. řádu, kdy v adhézním řízení je možné navrhnout uložení povinnosti obžalované nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v trestním řízení v úvahu. Z ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku pak vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním a zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Pokud jde o způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích, tuto upravuje § 2955 občanského zákoníku, a to tak, že nelze-li výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud.

Vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy, jak stanovuje ustanovení § 2956 občanského zákoníku.

Pokud jde o způsob a výši přiměřeného zadostiučinění, musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné, jimiž jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci a vezme se v úvahu i obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala (viz § 2957 občanského zákoníku).

Je nepochybné, že poškozená utrpěla nemajetkovou újmu, která jí vznikla v důsledku trestného činu obžalované, vůči které byl nárok uplatněn, a dosahuje takové intenzity, kdy se již nejeví postačujícím jen odčinění přiměřeným zadostiučiněním, ale již má nárok na její náhradu v penězích. Jedná se o takový zásah, který je objektivně způsobilý vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby, jedná se o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a je dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady.

K zásahu do osobnostních práv poškozené ve smyslu ochrany života, zdraví, důstojnosti, soukromí, rodiny rozhodně došlo, jakož i to, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a okolnostem, pocíťovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a postavení poškozené. Tyto podmínky lze v tomto konkrétním případě nepochybně dovodit, neboť vědomí, že vlastní ██████ zatajovala celé své těhotenství, na narození dítěte se nijak nepřipravovala, utajeně uprostřed nepořádku a nehygienicky porodila ve ██████ a poté životaschopné mimínko vyhodila bezcítěně do ██████ se směsným odpadem, by v obdobných případech stejně úkorně a ponížene vnímala každá jiná osoba, když stigma nechtěného dítěte a dítěte z ██████ bude poškozenou provázet celý život. Lze přisvědčit všem tvrzením, které ve svém návrhu zmínil zmocněnec nezletilé poškozené.

V dané věci soud dospěl k závěru, že shora zmíněné podmínky ustanovení § 2951 odst. 2, § 2956 a § 2957 občanského zákoníku pro poskytnutí nemajetkové újmy v penězích byly splněny. Jednáním obžalované došlo k hrubému a zavrženíhodnému zásahu do základních práv poškozené, především do práva na život, a to ve smyslu čl. 6 Listiny základních práv a svobod.

V této souvislosti je třeba zmínit i fakt, že závažnost zásahu obžalované do osobnostní integrity poškozené, a tedy i závažnost a rozsah nemajetkové újmy jí způsobené, vyjadřuje již samotný fakt, že skutek obžalované byl kvalifikován jako zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. c) tr. zákoníku. Z těchto důvodů bylo poškozené přiznáno zadostiučinění v penězích jakožto odčinění nemajetkové újmy za způsobené duševní útrapy ve výši ██████ Kč.

Tato částka odpovídá nejenom okolnostem, za kterých došlo k hrubému porušení základních práv poškozené, ale jeví se jako souladná i s obecnou zásadou přiměřenosti (proporcionality) neboli spravedlivé únosnosti. Tato zásada z pohledu obžalované znamená, že opatření přinesená v podobě omezení základního práva obžalované se nesmí dostat do nepoměru s užitkem, který byl omezením základního práva dosažen. Z tohoto pohledu proto uložené opatření obstálo v testu proporcionality a nezatěžuje obžalovanou nadměrně, resp. zatížení není pro ni neúnosné. Pochopitelně lze předpokládat, že přiznanou částku nebude obžalovaná schopna uhradit

jednorázově, nicméně je v souladu s citovanou zásadou spravedlivé únosnosti, aby obžalovaná s ohledem na všechny okolnosti případu, byla zatížena finanční povinností ve prospěch poškozené po určitou část svého života.

Vzhledem k tomu, že poškozená požadovala vyšší částku na náhradě nemajetkové újmy, byla ve zbytku svého nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je řádným opravným prostředkem odvolání, které je možno podat do osmi dnů od doručení opisu rozsudku, a to u Krajského soudu Hradec Králové - pobočka Pardubice. O případném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud Praha. Práva odvolání se nemůže domáhat ta osoba, která se tohoto práva výslovně vzdala. Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem.

Odvolání může podat

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná podat odvolání pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený může požádat o vyznění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Pardubice 2. listopadu 2022

Mgr. Anna Sobotková v. r.
předsedkyně senátu